

บทที่ ๓ ✓

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามทั้ง ๕๐๐ ชุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ในรูปของอัตราส่วนร้อยละ
ปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	๕๐๐	๑๐๐.๐
เพศ		
ชาย	๒๕๒	๕๐.๔
หญิง	๒๔๘	๔๙.๖
อายุ		
๑๗ - ๑๙ ปี	๑๔๙	๒๙.๘
๒๐ - ๒๒ ปี	๓๑๑	๖๒.๒
๒๓ ปีขึ้นไป	๔๐	๘.๐
สถานศึกษา		
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๕๑	๑๐.๒
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๕๒	๑๐.๔
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	๔๗	๙.๔
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๕๒	๑๐.๔
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	๕๐	๑๐.๐

	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยมหิดล	๔๘	๙.๖
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๔๔	๙.๘
มหาวิทยาลัยศิลปากร	๕๐	๑๐.๐
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	๔๘	๙.๖
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๕๓	๑๐.๖
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๔๑	๑๘.๒
๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๓๑๘	๖๓.๖
๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๔๑	๑๘.๒

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการศึกษาถึงลักษณะทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถาบันการศึกษา และระดับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบ ผลปรากฏว่า

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๕๐๐ ราย มีผู้ตอบเพศชาย ร้อยละ ๕๐.๔ เพศหญิง ร้อยละ ๔๙.๖

การกระจายอายุของผู้ตอบมีการกระจายน้อยมาก ส่วนใหญ่ผู้ตอบจะมีอายุอยู่ในช่วง ๑๗ - ๒๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๐

การกระจายระดับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๖ ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทมีอัตราร้อยละ เท่ากับรายได้ ๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป คือ ร้อยละ ๑๘.๒ เท่ากัน

ตารางที่ ๒ แสดงระดับการศึกษาที่เป็นสิ่วครั้งแรกของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษาที่เป็นสิ่วครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	๒๑	๔.๒
มัธยมศึกษา	๓๘๐	๗๘.๐
อุดมศึกษา	๗๒	๑๔.๔
ยังไม่เคย เป็นสิ่วเลย	๑๗	๓.๔
รวม	๕๐๐	๑๐๐.๐

ผู้ตอบแบบสอบถาม เริ่ม เป็นสิ่วครั้งแรก เมื่อศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอันดับหนึ่ง มีจำนวนร้อยละ ๗๘.๐ รองลงมาได้แก่ ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ ๑๔.๔ และระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๔.๒

ส่วนผู้ที่ยังไม่เคย เป็นสิ่วเลยจนกระทั่งปัจจุบันมีจำนวน ร้อยละ ๓.๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ แสดงความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุของการเกิดเป็นลิว เมื่อเป็นลิวครั้งแรก

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

สาเหตุที่ทำให้เกิดลิว	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย	๒๕๑ ๒๓.๖	๑๔๒ ๒๕.๖	๑๔๙ ๒๑.๗
ความเครียด	๑๖๐ ๑๒.๙	๗๔ ๑๓.๓	๘๖ ๑๒.๕
จากอาหาร	๓๕ ๒.๘	๒๑ ๓.๘	๑๔ ๒.๐
ไขมันอุดตัน หรือ คอมีโตน	๗๘ ๖.๓	๓๖ ๖.๕	๔๒ ๖.๑
ฮอร์โมน เปลี่ยนแปลงในระยะมีรอบเดือน	๑๑๘ ๙.๕	๓ ๐.๕	๑๑๕ ๑๖.๘
อดนอน	๙๘ ๗.๙	๕๗ ๑๐.๓	๔๑ ๖.๐
ความสกปรกของใบหน้า	๓๐๐ ๒๔.๒	๑๔๕ ๒๖.๔	๑๕๕ ๒๒.๖
ต่อน้ำเหลืองไม่ดี	๒๒ ๑.๘	๑๐ ๑.๘	๑๒ ๑.๗
แพ้ยา สบู่ สารเคมี อากาศ	๙๑ ๗.๓	๓๗ ๖.๗	๕๔ ๗.๙
กรรมพันธุ์	๓๘ ๓.๑	๒๑ ๓.๘	๑๗ ๒.๕
อื่นๆ	๘ ๐.๖	๗ ๑.๓	๑ ๐.๒
รวม	๑๒๓๙ ๑๐๐.๐	๕๕๓ ๑๐๐.๐	๖๘๖ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการเกิดสิว เกิดจากความสกปรกของใบหน้ามากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒ รองลงมาได้แก่ เกิดจากธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย เข้าสู่วัยรุ่น ร้อยละ ๒๓.๖ และเกิดจากความเครียด ร้อยละ ๑๒.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีความคิดเห็นว่าเกิดจากความสกปรกของใบหน้ามากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔ รองลงมาได้แก่เกิดจากธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย เข้าสู่วัยรุ่น ร้อยละ ๒๕.๖ และเกิดจากความเครียด ร้อยละ ๑๓.๓

เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าเกิดจากความสกปรกของใบหน้ามากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖ เกิดจากธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย เข้าสู่วัยรุ่น ร้อยละ ๒๑.๗ เกิดจากฮอร์โมนเปลี่ยนแปลงในระยะมีรอบเดือน ร้อยละ ๑๖.๔

อื่นๆ หมายความว่า สาเหตุเกิดจากสุรา บุหรี่ เครื่องสำอาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อเป็นลิวครั้งแรก

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ความรู้สึกเมื่อเป็นลิวครั้งแรก	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เฉยๆ	๓๕๑ ๕๘.๖	๑๗๙ ๕๐.๕	๑๗๒ ๕๖.๙
กลัว เป็นแผล เป็น	๑๑๓ ๑๖.๘	๕๖ ๑๓.๐	๖๗ ๑๘.๓
กลัว เป็นมากขึ้น	๘๐ ๑๑.๑	๓๖ ๑๐.๒	๔๔ ๑๒.๐
กลัวไม่สวย ไม่หล่อ	๗๘ ๑๑.๘	๓๙ ๑๑.๐	๓๙ ๑๐.๖
ขาดความมั่นใจ	๕๖ ๘.๘	๒๙ ๘.๒	๒๗ ๗.๔
รู้สึกอาย	๒๗ ๓.๗	๑๕ ๔.๒	๑๒ ๓.๓
เจ็บปวด	๑๑ ๑.๕	๖ ๑.๗	๕ ๑.๓
อื่นๆ	๕ ๐.๗	๔ ๑.๒	๑ ๐.๒
รวม	๗๒๑ ๑๐๐.๐	๓๕๔ ๑๐๐.๐	๓๖๗ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า เมื่อเริ่มเป็นสิ่วครั้งแรก ผู้ตอบมีความรู้สึกเฉยๆมาก เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖ รองลงมาได้แก่กลัวเป็นแผลเป็น ร้อยละ ๑๖.๘ และกลัวเป็นมากขึ้น ร้อยละ ๑๑.๑

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีความรู้สึกเฉยๆมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕ รองลงมาได้แก่กลัวเป็นแผลเป็น ร้อยละ ๑๓.๐ กลัวไม่สวยไม่หล่อ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐ และกลัวเป็นมากขึ้น ร้อยละ ๑๐.๒

เพศหญิง มีความรู้สึกเฉยๆมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๘ รองลงมาได้แก่กลัวเป็นแผลเป็น ร้อยละ ๑๘.๓ กลัวเป็นมากขึ้น ร้อยละ ๑๒.๐ และกลัวไม่สวย ไม่หล่อ ร้อยละ ๑๐.๖

อื่นๆ หมายความว่า กลัวอีกเสบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงความสนใจในการรักษาสิวของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อเริ่มเป็นสิวกครั้งแรก

ความสนใจในการรักษา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สนใจ	๒๕๖ ๕๑.๒	๑๓๕ ๕๓.๖	๑๒๑ ๔๘.๘
ไม่สนใจ	๒๔๔ ๔๘.๘	๑๑๗ ๔๖.๔	๑๒๗ ๕๑.๒
รวม	๕๐๐ ๑๐๐.๐	๒๕๒ ๑๐๐.๐	๒๔๘ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า มีผู้ตอบสนใจรักษาสิว ร้อยละ ๕๑.๒ ไม่สนใจ ร้อยละ ๔๘.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย สนใจรักษาสิว ร้อยละ ๕๓.๖ ไม่สนใจ ร้อยละ ๔๖.๔

เพศหญิง สนใจรักษาสิว ร้อยละ ๔๘.๘ ไม่สนใจ ร้อยละ ๕๑.๒

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ แสดงวิธีการรักษาสิววิธีการแรกที่ใช้ตอบใช้

วิธีการที่ใช้ในการรักษาสิว	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ล้างหน้าบ่อยๆ	๒๒๕ ๖๕.๐	๑๒๒ ๖๔.๕	๑๐๓ ๖๕.๒
ใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิว	๗๒ ๒๐.๘	๓๔ ๑๘.๑	๓๘ ๒๔.๑
ออกกำลังกาย	๑๕ ๔.๓	๑๒ ๖.๕	๓ ๑.๕
หาหมอ	๑๒ ๓.๕	๕ ๒.๑	๗ ๕.๒
งดอาหารรสจัด	๙ ๒.๖	๖ ๓.๕	๓ ๑.๓
บิ๊บ	๖ ๒.๐	๕ ๒.๕	๑ ๑.๓
อื่นๆ	๖ ๑.๗	๕ ๒.๑	๑ ๑.๓
รวม	๓๔๖ ๑๐๐.๐	๑๘๘ ๑๐๐.๐	๑๕๘ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยุโทรทัศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่า วิธีการรักษาลิวที่ผู้ตอบใช้ เป็นวิธีการแรก ได้แก่
ล้างหน้าบ่อยๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐ รองลงมาได้แก่ ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ
ว ร้อยละ ๒๐.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย นิยมใช้วิธีล้างหน้าบ่อยๆมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๙ รองลงมา
ได้แก่ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิว ร้อยละ ๑๘.๑

เพศหญิง นิยมใช้วิธีล้างหน้าบ่อยๆมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒ รองลงมา
ได้แก่ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิว ร้อยละ ๒๔.๑

อื่นๆ หมายความว่า พอกหน้าด้วยแตงกวา น้ผึ้ง ไข่ และสมุนไพร

ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ แสดงปัจจัยที่ผู้ตอบคํานึงถึงในการพิจารณาเลือกวิธีการรักษาสิววิธีแรกที่ใช้

ปัจจัย	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สะดวก	๑๒๕ ๑๕.๗	๗๕ ๒๒.๑	๕๐ ๑๖.๘
บุคคลในครอบครัวแนะนำ	๕๕ ๑๔.๕	๔๔ ๑๓.๐	๑๑ ๑๗.๑
ปลอดภัย	๘๕ ๑๓.๔	๓๖ ๑๐.๖	๔๙ ๑๖.๕
พิจารณาจากอาการของสิ่ว	๗๕ ๑๑.๘	๓๘ ๑๑.๒	๓๗ ๑๒.๕
น่าเชื่อถือ	๕๕ ๙.๓	๓๖ ๑๐.๖	๒๓ ๗.๘
เป็นวิธีที่นิยมใช้กันแพร่หลาย	๔๕ ๗.๗	๓๒ ๙.๕	๑๗ ๕.๗
เพื่อนแนะนำ	๔๘ ๗.๕	๒๖ ๗.๗	๒๒ ๗.๔
ค่าใช้จ่ายไม่แพง	๔๐ ๖.๓	๒๓ ๖.๘	๑๗ ๕.๗
แพทย์แนะนำ	๓๑ ๔.๕	๑๕ ๔.๔	๑๖ ๕.๔
เห็นคนอื่นใช้แล้วได้ผล	๒๕ ๓.๕	๑๒ ๓.๕	๑๓ ๔.๔
ไม่ตอบ	๔ ๐.๖	๒ ๐.๖	๒ ๐.๗
รวม	๖๓๖ ๑๐๐.๐	๓๓๔ ๑๐๐.๐	๒๙๗ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ผู้ตอบคำถามถึงในการพิจารณาเลือกวิธีการรักษาสิว ได้แก่ ความสะดวก มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ รองลงมาได้แก่ บุคคลในครอบครัวแนะนำ ร้อยละ ๑๔.๔ และ ปลอดภัย ร้อยละ ๑๓.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีปัจจัยในการพิจารณาเลือกวิธีการแก้สิิว ได้แก่ ความสะดวก มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๑ รองลงมาได้แก่ บุคคลในครอบครัวแนะนำ ร้อยละ ๑๓.๐ และ พิจารณาจากอาการของสิิว ร้อยละ ๑๑.๒

เพศหญิง มีปัจจัยในการพิจารณาเลือกใช้วิธีการรักษาสิว ได้แก่ บุคคลในครอบครัวแนะนำ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ รองลงมาได้แก่ ความสะดวก ร้อยละ ๑๖.๘ และ ความปลอดภัย ร้อยละ ๑๖.๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงแหล่งข้อมูลที่ผู้ตอบทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิววิธีการแรกที่ใช้

แหล่งข้อมูลที่ทราบหรือเรียนรู้วิธีการ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
รู้เอง อ่านเอง	๑๒๕ ๒๗.๗	๗๖ ๓๑.๑	๔๙ ๒๓.๗
บุคคลในครอบครัว	๘๘ ๑๙.๗	๓๙ ๑๖.๐	๕๐ ๒๔.๒
โฆษณา	๖๖ ๑๔.๖	๓๗ ๑๕.๒	๒๙ ๑๔.๐
เพื่อน	๖๔ ๑๔.๒	๓๒ ๑๓.๑	๓๒ ๑๕.๕
หนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร	๕๖ ๑๒.๔	๓๑ ๑๒.๗	๒๕ ๑๒.๑
คลินิกแพทย์	๓๓ ๗.๓	๑๓ ๕.๓	๒๐ ๙.๗
ร้านขายยา	๗ ๑.๖	๗ ๒.๙	๐ ๐.๐
ห้างสรรพสินค้า	๕ ๑.๑	๕ ๒.๑	๐ ๐.๐
สถานรักษาความงาม	๐.๕ ๐.๕	๐ ๑.๒	๑ ๐.๕
ไม่ตอบ	๒ ๐.๕	๑ ๐.๔	๑ ๐.๕
รวม	๔๕๑ ๑๐๐.๐	๒๔๔ ๑๐๐.๐	๒๐๗ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า แหล่งข้อมูลที่มีตอบแบบสอบถามทราบ หรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิ่วที่ใช้เป็นวิธีแรก ได้แก่ คิดเอง อ่านเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัว ร้อยละ ๑๔.๗ และโฆษณา ร้อยละ ๑๔.๒

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิ่วที่ใช้เป็นวิธีแรกจากการคิดเอง อ่านเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑ รองลงมาได้แก่ บุคคลในครอบครัว ร้อยละ ๑๖.๐ และโฆษณา ร้อยละ ๑๔.๒

เพศหญิง ทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิ่วที่ใช้เป็นวิธีแรกจากบุคคลในครอบครัว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒ รองลงมาได้แก่ คิดเอง อ่านเอง ร้อยละ ๒๓.๗ และจากเพื่อน ร้อยละ ๑๕.๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงความพอใจผลจากการใช้วิธีการรักษาลิวที่ใช้ เป็นวิธีแรก

ความพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	๑๓๖	๕๓.๐
ไม่พอใจ	๑๒๐	๔๗.๐
รวม	๒๕๖	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบที่ใช้วิธีการรักษาลิว ๒๕๖ ราย มีผู้
ตอบว่าพอใจผลการรักษา ร้อยละ ๕๓.๐ และไม่พอใจผลการรักษา ร้อยละ ๔๗.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจผลการรักษาของวิธีการรักษาสิ่ววิธี
แรกที่ใช้ กับ การเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนวิธีการ

การเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนวิธีการ	รวม	ความพอใจผลการรักษา	
		พอใจ	ไม่พอใจ
เปลี่ยน	๑๐๓	๔๘	๕๕
	๔๐.๒	๓๕.๓	๔๕.๘
ไม่เปลี่ยน	๑๕๓	๘๘	๖๕
	๕๙.๘	๖๔.๖	๔๔.๒
รวม	๒๕๖	๑๓๖	๑๒๐
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบที่พอใจผลการรักษา มีผู้ตอบว่าเปลี่ยน
วิธีการที่ใช้เป็นครั้งแรก ร้อยละ ๓๕.๓ และไม่เปลี่ยน ร้อยละ ๖๔.๖

ส่วนผู้ตอบที่ไม่พอใจผลการรักษา มีผู้ตอบว่าเปลี่ยนวิธีการที่ใช้เป็นครั้งแรก ร้อยละ
๕๕.๘ และไม่เปลี่ยน ร้อยละ ๔๔.๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนผู้ที่ยังคง เป็นสิวในปัจจุบัน

การเป็นสิว	จำนวน	ร้อยละ
ยังคงเป็นสิวอยู่	๔๑๘	๘๓.๘
ไม่เป็นสิวเลย	๘๑	๑๖.๒
รวม	๕๐๐	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันมีผู้ตอบที่ยังคงเป็นสิวอยู่ ร้อยละ ๘๓.๘ และไม่เป็นสิวเลย ร้อยละ ๑๖.๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ แสดงความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุของการเกิดสิวในปัจจุบัน

สาเหตุการเกิดสิว	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย	๑๑๐	๖๙	๔๑
	๑๒.๑	๑๕.๑	๙.๐
ความเครียด	๑๒๔	๖๒	๖๒
	๑๓.๖	๑๓.๕	๑๓.๖
จากอาหาร	๒๕	๑๓	๑๒
	๒.๗	๒.๙	๒.๖
ไขมันอุดตัน หรือ คอมีโตน	๑๑๘	๖๘	๕๐
	๑๒.๙	๑๔.๘	๑๑.๐
ฮอร์โมนเปลี่ยนแปลงในระยะมีรอบเดือน	๑๐๙	๙	๑๐๐
	๑๑.๙	๒.๐	๒๒.๐
อดนอน	๗๙	๕๑	๒๘
	๘.๗	๑๑.๑	๖.๒
ความสกปรกของใบหน้า	๒๕๐	๑๓๘	๑๑๒
	๒๗.๔	๓๐.๑	๒๔.๖
ต่อมน้ำเหลืองไม่ดี	๑๓	๕	๘
	๑.๔	๑.๑	๑.๓
แพ้ยา สบู่ สารเคมี อากาศ	๐.๕	๑	๔
	๐.๕	๐.๒	๐.๓
กรรมพันธุ์	๒๗	๑๗	๑๐
	๓.๐	๓.๗	๒.๒
อื่นๆ	๕๓	๒๔	๒๘
	๕.๘	๕.๕	๖.๒
รวม	๙๑๓	๔๕๘	๔๕๕
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุของการเกิดสิว เกิดจากความสกปรกของใบหน้า มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔ รองลงมาได้แก่ ความเครียด ร้อยละ ๑๒.๔ เกิดจากไขมันอุดตัน หรือ คอมิโตน ร้อยละ ๑๒.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า เพศชาย มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุเกิดจากความสกปรกของใบหน้า มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑ รองลงมาได้แก่ เกิดจากธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย ร้อยละ ๑๕.๑ และเกิดจากไขมันอุดตัน หรือ คอมิโตน ร้อยละ ๑๔.๘ เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุเกิดจากความสกปรกของใบหน้า มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖ รองลงมาได้แก่ เกิดจากฮอร์โมนเปลี่ยนแปลงในระยะมีรอบเดือน ร้อยละ ๒๒.๐ และเกิดจากความเครียด ร้อยละ ๑๓.๖

อื่นๆ หมายความว่า สาเหตุเกิดจากสุรา บุหรี่ เครื่องสำอาง

สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันที่ให้ความรู้ ให้การศึกษาในเรื่องต่างๆแก่นิสิต นักศึกษา ดังนั้นจึงอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งทำให้นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันการศึกษา มีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดสิวแตกต่างกัน ผู้เขียนจึงใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบว่า นิสิตศึกษาเพศชาย และ เพศหญิง ในแต่ละสถาบันการศึกษา มีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดสิวแตกต่างกันหรือไม่ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๑๓, ๑๔ ซึ่งปรากฏผลว่า ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ สถาบันการศึกษามีใช่ปัจจัยซึ่งทำให้นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดสิวที่แตกต่างกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษา กับ ความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเป็นสิ่วของนักศึกษาเพศชาย

สาเหตุ	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรฯ	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	อัสสัมชัญฯ	
ธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย	๓ (๖.๔๔)	๔ (๕.๗๔)	๕ (๕.๖๘)	๑๑ (๑๐.๒๗)	๖ (๕.๕๘)	๘ (๘.๓๖)	๖ (๕.๘๘)	๑๐ (๙.๒๑)	๖ (๓.๙๓)	๔ (๗.๘๕)	๖๕
ความกังวล	๓ (๕.๘๓)	๘ (๕.๑๖)	๒ (๕.๒๑)	๑๑ (๙.๒๓)	๔ (๕.๐๒)	๘ (๘.๔๑)	๖ (๕.๒๘)	๗ (๘.๒๘)	๕ (๕.๕๓)	๘ (๗.๐๕)	๖๒
ไขมันอุดตัน หรือคอมีโตน	๑๐ (๖.๔๐)	๔ (๕.๖๕)	๔ (๕.๖๑)	๑๑ (๑๐.๑๒)	๔ (๕.๕๑)	๗ (๙.๒๓)	๖ (๕.๘)	๖ (๙.๐๘)	๓ (๓.๘๗)	๘ (๗.๗๔)	๖๘
อดนอน	๖ (๕.๘๐)	๖ (๕.๒๕)	๒ (๓.๕๖)	๑๑ (๗.๕๕)	๕ (๕.๑๓)	๓ (๖.๙๒)	๕ (๕.๓๕)	๕ (๖.๘๑)	๓ (๒.๙๐)	๖ (๕.๘๐)	๕๑
ความสกปรกของใบหน้า	๑๔ (๑๒.๙๘)	๑๐ (๑๑.๕๗)	๑๗ (๙.๓๖)	๑๔ (๒๐.๕๓)	๘ (๑๑.๑๗)	๑๙ (๑๘.๒๗)	๑๒ (๑๑.๗๘)	๒๒ (๑๘.๕๒)	๗ (๗.๘๕)	๑๔ (๑๕.๗๐)	๑๓๘
อื่นๆ	๗ (๖.๔๙)	๕ (๕.๗๔)	๑ (๕.๖๘)	๑๐ (๑๐.๒๗)	๕ (๕.๕๘)	๑๗ (๙.๓๖)	๕ (๕.๘๘)	๑๑ (๙.๒๑)	๒ (๓.๙๓)	๗ (๗.๘๕)	๖๕
รวม	๔๓	๓๘	๓๑	๖๘	๓๗	๖๒	๓๙	๖๑	๒๖	๕๒	๔๕๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิสูจน์สมมติฐาน

H_0 : นักศึกษาเพศชายในแต่ละสถาบันการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดสิวไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาเพศชายในแต่ละสถาบันการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดสิวแตกต่างกัน

$$\alpha = .05 \quad d.f. = (6 - 1)(10 - 1) = 45$$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{45, .975} = 65.35$ $\chi^2_{45, .025} = 28.35$

ค่าสถิติที่ใช้ $\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$

$\chi^2 = 43.86$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{45, .975}$ มากกว่า $\chi^2_{45, .025}$ ดังนั้นยอมรับสมมติฐาน

นั่นคือ นักศึกษาเพศชายในแต่ละสถาบัน มีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเป็นสิวไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษา กับ ความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเป็นลิวของนักศึกษา เพศหญิง

สาเหตุการเกิดลิว	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรวิถ์	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	อัสสัมชัญ	
ธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย	๘ (๕.๖๕)	๖ (๕.๓๒)	๒ (๓.๐๖)	๕ (๔.๗๘)	๔ (๕.๒๕)	๔ (๓.๕๑)	๔ (๕.๖๐)	๒ (๓.๒๕)	๓ (๓.๖๐)	๓ (๓.๘๗)	๔๑
ความกังวล	๗ (๗.๐๕)	๘ (๘.๐๕)	๕ (๕.๖๓)	๖ (๗.๓๕)	๔ (๖.๕๐)	๑๐ (๕.๓๑)	๕ (๖.๕๕)	๕ (๕.๕๑)	๓ (๕.๕๕)	๕ (๕.๘๖)	๖๒
โซม้นจุดค้น หรือ คอมพิวเตอร์	๔ (๕.๗๑)	๘ (๖.๕๘)	๕ (๓.๗๕)	๖ (๕.๕๓)	๕ (๕.๑๖)	๕ (๕.๒๕)	๗ (๕.๖๐)	๔ (๓.๕๖)	๓ (๕.๕๐)	๓ (๕.๗๓)	๕๐
ฮอโรมอนเปลี่ยนแปลง	๑๐ (๑๑.๕๓)	๑๕ (๑๒.๕๗)	๖ (๗.๕๗)	๕ (๑๑.๕๗)	๑๓ (๑๐.๓๓)	๕ (๘.๕๗)	๑๒ (๑๑.๒๑)	๗ (๗.๕๑)	๑๓ (๘.๗๕)	๑๐ (๕.๕๕)	๑๐๐
ความสกปรกของใบหน้า	๕ (๑๒.๕๐)	๑๗ (๑๔.๕๒)	๘ (๘.๓๗)	๑๒ (๑๓.๒๕)	๑๑ (๑๑.๕๗)	๖ (๕.๖๐)	๑๒ (๑๒.๕๕)	๕ (๕.๕๖)	๑๕ (๕.๕๕)	๑๕ (๑๐.๕๘)	๑๑๒
อื่นๆ	๑๔ (๑๐.๒๕)	๕ (๑๑.๖๗)	๘ (๖.๗๓)	๑๖ (๑๐.๖๘)	๑๐ (๕.๓๐)	๕ (๗.๗๑)	๗ (๑๐.๐๕)	๕ (๗.๑๒)	๔ (๗.๕๑)	๘ (๕.๕๑)	๕๐
รวม	๕๒	๕๕	๓๕	๕๕	๕๗	๓๕	๕๑	๓๖	๕๐	๕๓	๕๕๕

การพิสูจน์สมมติฐาน

H_0 : นักศึกษาเพศหญิงในแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเป็นสิ่วไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาเพศหญิงในแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเป็นสิ่วแตกต่างกัน

$$\alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (6-1)(10-1) = 45$$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{45, .975} = 65.35$ และ $\chi^2_{45, .025} = 28.35$

ค่าสถิติที่ใช้ $\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$

$$\chi^2 = 38.07$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{45, .975}$ และมากกว่า $\chi^2_{45, .025}$

ดังนั้น ยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ นักศึกษาเพศหญิงในแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเป็นสิ่วไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบว่า ความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุของการเกิดเป็นสิ่วของนิสิตนักศึกษาทั้ง เพศชายและเพศหญิงในปัจจุบัน แตกต่างจากความคิดเห็น เมื่อครั้ง เริ่มเป็นสิ่วเป็นครั้งแรกหรือไม่ ดังนี้

การพิสูจน์สมมติฐาน โดยอาศัยข้อมูลจากตารางที่ ๓ และ ตารางที่ ๑๒

Ho: นิสิตนักศึกษาเพศชาย มีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดเป็นลิว ในขณะที่เริ่มเป็นลิวครั้งแรก ไม่แตกต่างกับความคิดเห็นในปัจจุบัน

Ha: นิสิตนักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดเป็นลิว ในขณะที่เริ่มเป็นลิวครั้งแรก แตกต่างกับความคิดเห็นในปัจจุบัน

สาเหตุของการเกิดเป็นลิว	เมื่อเริ่มเป็นลิวครั้งแรก	ปัจจุบัน	รวม
ธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย	๑๔๒ ๑๑๘.๒๒	๖๘ ๘๒.๗๘	๒๑๑
ความเครียด	๗๔ ๗๖.๒๐	๖๒ ๕๘.๘๐	๑๓๖
จากอาหาร	๒๑ ๑๘.๐๕	๑๓ ๑๔.๘๕	๓๔
คอมิโตน	๓๖ ๕๘.๒๗	๖๘ ๔๕.๗๓	๑๐๔
อดนอน	๕๗ ๖๐.๕๑	๕๑ ๔๗.๔๙	๑๐๘
ความสกปรก	๑๔๕ ๑๕๘.๕๖	๑๓๘ ๑๒๔.๔๘	๒๘๓
แพ้ยาสารเคมี	๓๗ ๑๑.๕๘	๑ ๑๖.๗๑	๓๘
กรรมพันธุ์	๒๑ ๒๑.๒๘	๑๗ ๑๖.๗๑	๓๘
อื่นๆ	๒๐ ๑๘.๖๑	๑๕ ๑๕.๓๙	๓๕
รวม	๕๕๓	๔๓๔	๙๘๗

$$\alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (9-1)(2-1) = 8$$

$$\text{เขตรีกฤตคือ} \quad \chi^2_{8,.975} = 17.5 \quad \chi^2_{8,.025} = 2.18$$

$$\text{ตัวสถิติที่ใช้} \quad \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\chi^2 = 60.31$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ มากกว่า $\chi^2_{8,.975}$ เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

นั่นคือ ความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิด เป็นสิ่วของนิสิตนักศึกษาเพศชายในขณะที่ยังเป็นสิ่ว มีความแตกต่างกับความคิดเห็นในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยข้อมูลจากตารางที่ ๓ และ ตารางที่ ๑๒

Ho: นิสิตนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดเป็นสิ่ว ในขณะ
เริ่ม เป็นสิ่วครั้งแรก ไม่แตกต่างกับความคิดเห็นในปัจจุบัน

Ha: นิสิตนักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุการเกิดเป็นสิ่ว ในขณะ
เริ่ม เป็นสิ่วครั้งแรก แตกต่างกับความคิดเห็นในปัจจุบัน

สาเหตุของการเกิด เป็นสิ่ว	เมื่อเริ่ม เป็น สิ่วครั้งแรก	ปัจจุบัน	รวม
ธรรมชาติของการเปลี่ยนวัย	๑๔๙ ๑๑๖.๖๙	๕๑ ๗๓.๓๑	๑๙๐
ความเครียด	๘๖ ๙๐.๘๙	๖๒ ๕๗.๑๑	๑๔๘
จากอาหาร	๑๔ ๑๕.๙๗	๑๒ ๑๐.๐๓	๒๖
คอมิโตน	๔๒ ๕๖.๕๐	๕๐ ๓๕.๕๐	๙๒
ฮอร์โมนเปลี่ยนในระยะมีรอบเดือน	๑๑๕ ๑๓๒.๐๔	๑๐๐ ๘๒.๙๖	๒๑๕
อดนอน	๔๑ ๔๒.๓๘	๒๘ ๒๖.๖๒	๖๙
ความสกปรกของใบหน้า	๑๕๕ ๑๖๓.๙๘	๑๑๒ ๑๐๓.๐๒	๒๖๗
แพ้ยาสงู สารเคมี	๕๔ ๓๕.๖๒	๔ ๒๒.๓๘	๕๘
กรรมพันธุ์	๑๗ ๑๖.๕๘	๑๐ ๑๐.๔๒	๒๗
อื่นๆ	๑๓ ๑๕.๓๕	๑๒ ๙.๖๕	๒๕
รวม	๖๘๖	๔๓๑	๑๑๑๗

$$\text{ที่ } \alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (10-1)(2-1) = 9$$

$$\text{เขตวิกฤตคือ } \chi^2_{9,.975} = 19.0 \quad \chi^2_{9,.025} = 2.70$$

$$\text{ตัวสถิติที่ใช้ } \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\chi^2 = 66.79$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ มากกว่า $\chi^2_{9,.975}$ เพราะฉะนั้นปฏิเสธสมมติฐาน
 นั่นคือ ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเพศหญิงในเรื่องสาเหตุของการเกิดเป็นสิ่วในขณะเริ่ม
 เป็นสิ่ว แตกต่างกับความคิดเห็นในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อเป็นสิวในปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ความรู้สึก เมื่อเป็นสิวในปัจจุบัน	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เฉยๆ	๓๓๐ ๔๗.๔	๑๖๙ ๔๘.๖	๑๖๑ ๔๖.๑
กลัว เป็นแผลเป็น	๑๓๔ ๑๙.๔	๖๑ ๑๗.๔	๗๔ ๒๑.๒
กลัว เป็นมากขึ้น	๖๗ ๙.๖	๒๙ ๘.๓	๓๘ ๑๐.๙
กลัวไม่สวย ไม่หล่อ	๘๗ ๑๒.๔	๔๐ ๑๑.๔	๔๗ ๑๓.๔
ขาดความมั่นใจในตนเอง	๕๕ ๗.๙	๓๒ ๙.๒	๒๓ ๖.๖
รู้สึกอาย	๑๐ ๑.๔	๖ ๑.๗	๔ ๑.๑
เจ็บปวด	๑ ๐.๑	๑ ๐.๓	๐ ๐.๐
อื่นๆ	๐ ๐.๐	๑ ๐.๓	๑ ๐.๒
รวม	๖๙๗ ๑๐๐.๐	๓๔๘ ๑๐๐.๐	๓๔๙ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในปัจจุบัน เมื่อเป็นสิ่วผู้ตอบมีความรู้สึกเฉยๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔ รองลงมาได้แก่ กลัว เป็นแผลเป็น ร้อยละ ๑๔.๔ และกลัวไม่สวย ไม่หล่อ ร้อยละ ๑๒.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีความรู้สึกเฉยๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖ รองลงมาได้แก่ กลัว เป็นแผลเป็น ร้อยละ ๑๗.๔ และกลัวไม่สวย ไม่หล่อ ร้อยละ ๑๑.๔

เพศหญิง มีความรู้สึกเฉยๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑ รองลงมาได้แก่ กลัว เป็นแผลเป็น ร้อยละ ๒๑.๒ และกลัวไม่สวย ไม่หล่อ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔

อื่นๆ หมายความว่า กลัวอีกเสบ

สถาบันการศึกษา ประกอบไปด้วยสมาชิก คือ กลุ่มนิสิตนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่ง กลุ่มของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันอาจมีความรู้สึกในขณะที่เป็นสิ่วแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติของกลุ่มที่มีต่อปัญหาเรื่องสิ่ว ดังนั้นอาจเป็นไปได้ที่สถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้ความรู้สึก เมื่อ เป็นสิ่วของนิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกในสถาบันที่แตกต่างกันแตกต่างกันไปด้วย ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงใช้วิธีการทางสถิติทดสอบว่านิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกในขณะที่เป็นสิ่วแตกต่างกันหรือไม่ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๑๖ ผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน นั่นคือ สถาบันการศึกษามีได้เป็นปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษา มีความรู้สึกขณะ เป็นสิ่วแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเมื่อเป็นสิวในปัจจุบัน กับสถาบันการศึกษา

ความรู้สึกเมื่อเป็นสิว	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทร์	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	ัสสัมชัญ	
เฉยๆ	๓๑ (๓๔.๐๔)	๒๔ (๓๔.๘๐)	๒๘ (๒๕.๐๔)	๔๑ (๓๔.๐๔)	๓๒ (๓๔.๕๑)	๓๔ (๒๖.๙๔)	๓๔ (๒๘.๘๘)	๓๗ (๓๓.๑๔)	๒๘ (๓๑.๒๕)	๓๐ (๔๑.๒๐)	๓๓๐
กลัวเป็นแผลเป็น	๑๐ (๔.๒๔)	๑๔ (๑๐.๒๔)	๖ (๖.๖๒)	๑๐ (๘.๙๔)	๔ (๔.๓๖)	๔ (๗.๑๑)	๗ (๗.๖๑)	๗ (๘.๗๔)	๑๐ (๘.๒๔)	๑๐ (๑๐.๘๖)	๘๗
กลัวเป็นมากขึ้น	๑๓ (๗.๑๑)	๕ (๗.๘๘)	๓ (๕.๐๔)	๕ (๖.๕๒)	๘ (๗.๒๑)	๕ (๕.๔๘)	๕ (๕.๘๖)	๗ (๖.๗๓)	๕ (๖.๓๔)	๑๓ (๘.๓๖)	๖๗
กลัวไม่สวย ไม่หล่อ	๑๕ (๑๔.๓๓)	๑๘ (๑๕.๘๘)	๑๓ (๑๐.๒๗)	๑๒ (๑๓.๙๔)	๑๔ (๑๕.๕๓)	๘ (๑๑.๐๔)	๘ (๑๑.๘๑)	๑๓ (๑๓.๕๖)	๑๖ (๑๒.๗๘)	๑๘ (๑๖.๘๕)	๑๓๕
ขาดความมั่นใจในตนเอง	๓ (๕.๘๔)	๑๑ (๖.๔๗)	๒ (๕.๑๘)	๒ (๕.๖๘)	๔ (๕.๙๒)	๓ (๔.๕๐)	๓ (๕.๘๑)	๔ (๕.๕๒)	๕ (๕.๒๑)	๑๓ (๖.๘๗)	๕๕
อื่นๆ	๒ (๒.๔๔)	๕ (๒.๗๑)	๑ (๑.๗๕)	๓ (๒.๓๘)	๓ (๒.๔๗)	๒ (๑.๘๘)	๐ (๒.๐๑)	๒ (๒.๓๑)	๒ (๒.๑๘)	๓ (๒.๘๗)	๒๓
รวม	๗๔	๘๒	๕๓	๗๒	๗๕	๕๗	๖๑	๗๐	๖๖	๘๗	๖๘๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิสูจน์สมมติฐาน

H0: นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกในขณะ เป็นสิ่วไม่แตกต่างกัน

Ha: นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกในขณะ เป็นสิ่วแตกต่างกัน

ที่ $\alpha = .05$ d.f. = (6-1)(10-1) = 45

เขตรวิกฤต คือ $\chi^2_{45, .975} = 65.35$ และ $\chi^2_{45, .025} = 28.35$

ตัวสถิติที่ใช้ $\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$

$\chi^2 = 55.99$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{45, .975}$ มากกว่า $\chi^2_{45, .025}$ ดังนั้นยอมรับสมมติฐาน
นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกในขณะที่เป็นสิ่วไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ใช้วิธีการทางสถิติทดสอบ ว่านิสิตนักศึกษาเพศชาย มีความรู้สึก
ในขณะที่เป็นสิ่วแตกต่างกับความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาหญิงในขณะที่เป็นสิ่วหรือไม่ ดังนี้

การพิสูจน์สมมติฐาน

H_0 : นิสิตนักศึกษาเพศชายมีความรู้สึกในขณะที่ เป็นสิว ไม่แตกต่างจาก เพศหญิง

H_a : นิสิตนักศึกษาเพศชายมีความรู้สึกในขณะที่ เป็นสิว แตกต่างจาก เพศหญิง

ความรู้สึกขณะที่ เป็นสิว	ชาย	หญิง	รวม
เฉยๆ	๑๖๙ ๑๖๔.๗๖	๑๖๑ ๑๖๕.๒๔	๓๓๐
กลัว เป็นแผล เป็น	๖๑ ๖๗.๔๐	๗๔ ๖๗.๖๐	๑๓๕
กลัว เป็นมากขึ้น	๒๙ ๓๓.๕๕	๓๘ ๓๓.๕๕	๖๗
กลัว ไม่สวย ไม่หล่อ	๔๐ ๔๓.๕๕	๔๗ ๔๓.๕๖	๘๗
ขาดความมั่นใจในตนเอง	๓๒ ๒๗.๕๖	๒๓ ๒๗.๕๔	๕๕
อื่นๆ	๑๗ ๑๑.๕๘	๖ ๑๑.๕๒	๒๓
รวม	๓๔๘	๓๔๙	๖๙๗

$$\alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (6-1)(2-1) = 5$$

$$\text{เขตรวิกฤต คือ } \chi^2_{5, .975} = 12.8 \quad \chi^2_{5, .025} = 12.831$$

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\chi^2 = 9.96$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ น้อยกว่า $\chi^2_{5, .975}$ เพราะฉะนั้นยอมรับสมมติฐาน
 นั่นคือ เพศชายและเพศหญิงมีความรู้สึกในขณะที่เป็นสิ่วไม่แตกต่างกันในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ แสดงความสนใจในการรักษาสิวในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความสนใจ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สนใจ	๓๖๑ ๗๒.๒	๑๗๘ ๗๐.๖	๑๘๓ ๗๓.๘
ไม่สนใจ	๑๓๙ ๒๗.๘	๗๔ ๒๙.๔	๖๕ ๒๖.๒
รวม	๕๐๐ ๑๐๐.๐	๒๕๒ ๑๐๐.๐	๒๔๘ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีผู้สนใจรักษาสิว ร้อยละ ๗๒.๒ และไม่สนใจ ร้อยละ ๒๗.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย สนใจรักษาสิว ร้อยละ ๗๐.๖ และไม่สนใจ ร้อยละ ๒๙.๔

เพศหญิง สนใจรักษาสิว ร้อยละ ๗๓.๘ และไม่สนใจ ร้อยละ ๒๖.๒

นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันอาจให้ความสนใจรักษาสิวแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติของกลุ่มที่มีต่อปัญหา เรื่องสิว ผู้เขียนจึงใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบว่านิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันการศึกษาให้ความสนใจในการรักษาสิวแตกต่างกันหรือไม่ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๑๘ ผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน นั่นคือ สถาบันการศึกษามีได้ เป็นปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษาให้ความสนใจในการรักษาสิวแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการรักษาสีกับสถาบันการศึกษา

ความสนใจในการรักษาสี	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรวิโรฒ	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	อัสสัมชัญ	
สนใจ	๓๗ (๓๖.๗๒)	๓๑ (๓๗.๕๕)	๓๕ (๓๓.๘๕)	๓๕ (๓๗.๕๕)	๓๗ (๓๖.๐๐)	๓๖ (๓๕.๕๖)	๓๖ (๓๕.๒๘)	๓๓ (๓๖.๐๐)	๓๘ (๓๕.๕๖)	๓๕ (๓๘.๑๖)	๓๖๐
ไม่สนใจ	๑๕ (๑๕.๒๘)	๒๑ (๑๕.๕๖)	๑๓ (๑๓.๑๖)	๑๓ (๑๕.๕๖)	๑๓ (๑๕.๐๐)	๑๒ (๑๓.๕๕)	๑๓ (๑๓.๗๒)	๑๗ (๑๕.๐๐)	๑๐ (๑๓.๕๕)	๑๕ (๑๕.๕๕)	๑๕๐
รวม	๕๒	๕๒	๔๘	๔๘	๕๐	๔๘	๔๙	๕๐	๔๘	๕๓	๕๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิสูจน์สมมติฐาน

H_0 : นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความสนใจรักษาสิวไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความสนใจรักษาสิวแตกต่างกัน

ที่ $\alpha = .05$ d.f. $(2-1)(10-1) = 9$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{9,.975} = 19.0$ $\chi^2_{9,.025} = 2.70$

ตัวสถิติที่ใช้ $\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$
 $\chi^2 = 6.66$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{9,.975}$ และมากกว่า $\chi^2_{9,.025}$

ดังนั้นยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความสนใจรักษาสิวไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงวิธีการที่ผู้ตอบใช้เพื่อการรักษาสิ่วในปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

วิธีการที่ใช้	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ล้างหน้าบ่อยๆ	๓๐๑ ๕๖.๕	๑๕๕ ๕๘.๘	๑๔๖ ๕๔.๑
ใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิ่ว	๑๓๘ ๒๕.๘	๖๕ ๒๔.๗	๗๓ ๒๗.๐
ออกกำลังกาย	๒๘ ๕.๔	๑๖ ๖.๑	๑๓ ๔.๘
หาหมอ	๒๐ ๓.๘	๕ ๑.๘	๑๕ ๕.๖
งดอาหารรสจัด	๑๕ ๒.๘	๖ ๒.๓	๙ ๓.๓
บีบ	๑๓ ๒.๕	๗ ๒.๗	๖ ๒.๒
อื่นๆ	๑๗ ๓.๒	๙ ๓.๔	๘ ๓.๐
รวม	๕๓๓ ๑๐๐.๐	๒๖๓ ๑๐๐.๐	๒๗๐ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าวิธีที่ผู้ตอบใช้เพื่อรักษาลิวในปัจจุบัน ได้แก่ ล้างหน้าบ่อยๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ รองลงมาได้แก่ ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิว ร้อยละ ๒๕.๕

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ใช้วิธีล้างหน้าบ่อยๆมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕ รองลงมาได้แก่ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิว ร้อยละ ๒๕.๗

เพศหญิง ใช้วิธีล้างหน้าบ่อยๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑ รองลงมาได้แก่ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิว คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐

อื่นๆ หมายความว่า พอกหน้าด้วยน้ำผึ้ง แต่งกว่า งดสบู่หรือ พักผ่อนมากขึ้น

นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันอาจมีวิธีการในการรักษาลิวที่แตกต่างกัน ผู้เขียนจึงแยกวิเคราะห์ตามสถาบันการศึกษา ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๒๐ ปรากฏว่า เมื่อดูจากอัตราส่วนร้อยละ ปรากฏว่า วิธีการที่นิสิตนักศึกษาทุกสถาบันการศึกษานิยมใช้ ได้แก่ วิธีล้างหน้าบ่อยๆ และ ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิวเช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงวิธีการรักษาลูกที่ผลิตนักศึกษาใช้ในปัจจุบัน แยกวิเคราะห์ตามสถาบันการศึกษา

	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรวิถ์	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	อิสลาม ชีญา	
ล้างหน้าบ่อยๆ	๒๘ ๕๑.๘	๓๘ ๕๘.๕	๒๘ ๔๘.๓	๒๒ ๖๖.๗	๒๔ ๕๒.๗	๓๓ ๖๗.๓	๓๗ ๕๕.๒	๒๓ ๖๓.๕	๓๓ ๖๓.๕	๓๐ ๕๖.๕	๓๐๑ ๕๖.๕
ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ผิว	๑๓ ๒๔.๑	๒๐ ๓๐.๘	๑๔ ๒๔.๒	๖ ๑๘.๒	๑๔ ๓๔.๕	๑๓ ๒๖.๕	๑๐ ๑๕.๐	๔ ๒๕.๐	๑๒ ๒๓.๑	๒๒ ๓๕.๕	๑๓๘ ๒๕.๕
ออกกำลังกาย	๔ ๗.๕	๑ ๑.๕	๖ ๑๐.๓	๑ ๓.๐	๑ ๑.๘	๒ ๔.๑	๗ ๑๐.๕	๑ ๒.๘	๒ ๓.๘	๔ ๖.๓	๒๕ ๕.๕
หาหมอ	๔ ๗.๕	๕ ๗.๗	๑ ๑.๗	๑ ๓.๐	๓ ๕.๕	๐ ๐	๐ ๐	๑ ๒.๘	๒ ๓.๘	๓ ๕.๗	๒๐ ๓.๘
งดอาหารรสจัด	๒ ๓.๗	๐ ๐	๕ ๘.๖	๐ ๐	๑ ๑.๘	๐ ๐	๕ ๗.๕	๐ ๐	๐ ๐	๒ ๓.๑	๑๕ ๒.๘
บิ๊บ	๑ ๑.๘	๐ ๐	๐ ๐	๓ ๕.๑	๒ ๓.๗	๐ ๐	๑ ๑.๕	๒ ๕.๕	๒ ๓.๘	๒ ๓.๑	๑๓ ๒.๕
อื่นๆ	๒ ๓.๗	๑ ๑.๕	๔ ๖.๕	๐ ๐	๐ ๐	๑ ๒.๑	๗ ๑๐.๕	๐ ๐	๑ ๒.๐	๑ ๑.๕	๑๗ ๓.๒
รวม	๕๔ ๑๐๐.๐	๖๕ ๑๐๐.๐	๕๘ ๑๐๐.๐	๓๓ ๑๐๐.๐	๕๕ ๑๐๐.๐	๕๔ ๑๐๐.๐	๖๗ ๑๐๐.๐	๓๖ ๑๐๐.๐	๕๒ ๑๐๐.๐	๖๔ ๑๐๐.๐	๕๓๓ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงปัจจัยที่ผู้ตอบค่านึงถึงในการพิจารณาเลือกวิธีรักษาสิ่วที่ใช้ปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ปัจจัย	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สะดวก	๑๕๓ ๒๐.๗	๑๐๒ ๒๑.๕	๕๑ ๑๕.๖
บุคคลในครอบครัวแนะนำ	๖๕ ๗.๔	๒๕ ๖.๒	๔๐ ๗.๖
ปลอดภัย	๑๖๒ ๑๗.๔	๘๒ ๑๗.๖	๘๐ ๑๗.๒
พิจารณาจากอาการของสิ่ว	๗๕ ๘.๒	๓๘ ๘.๑	๓๗ ๗.๕
น่าเชื่อถือ	๗๐ ๘.๕	๓๑ ๖.๘	๓๙ ๗.๔
เป็นวิธีที่นิยมใช้กันแพร่หลาย	๕๖ ๕.๕	๒๗ ๕.๗	๒๙ ๕.๑
เพื่อนแนะนำ	๓๓ ๓.๕	๑๗ ๓.๕	๑๕ ๓.๒
ค่าใช้จ่ายไม่แพง	๘๐ ๘.๖	๓๕ ๘.๔	๔๕ ๘.๗
แพทย์แนะนำ	๓๖ ๓.๕	๑๕ ๓.๒	๒๑ ๕.๕
เห็นคนอื่นใช้แล้วได้ผล	๒๐ ๒.๑	๗ ๑.๗	๑๓ ๒.๖
เคยใช้วิธีนี้มาก่อนและได้ผลดี	๑๕๖ ๑๕.๗	๗๖ ๑๖.๓	๗๐ ๑๕.๑
ไม่ตอบ	๑ ๐.๑	๑ ๐.๒	๐ ๐
รวม	๕๓๑ ๑๐๐.๐	๔๖๖ ๑๐๐.๐	๕๖๕ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามคำนึงถึงในการพิจารณาเลือกใช้วิธีการรักษาสิวที่ใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ ความสะดวก มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗ รองลงมาได้แก่ ความปลอดภัย ร้อยละ ๑๗.๔ และเคยใช้มาก่อนและได้ผลดี ร้อยละ ๑๕.๗

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย คำนึงถึง ความสะดวก มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ รองลงมาได้แก่ความปลอดภัย ร้อยละ ๑๗.๖ และเคยใช้มาก่อนและได้ผลดี ร้อยละ ๑๖.๓

เพศหญิง คำนึงถึง ความสะดวก มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖ รองลงมาได้แก่ความปลอดภัย ร้อยละ ๑๗.๒ และเคยใช้มาก่อนและได้ผลดี ร้อยละ ๑๕.๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ แสดงแหล่งที่มาของค่าใช้จ่ายในการรักษาลิวของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
รวมอยู่ในเงิน เดือนที่ได้รับในแต่ละ เดือน	๘๑	๑๖.๒
เป็นเงินที่ขอจากผู้ปกครองได้เป็นพิเศษ	๓๘๓	๗๘.๖
ไม่ตอบ	๒๖	๕.๒
รวม	๕๐๐	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการรักษาลิว เป็นเงินที่ขอจากผู้ปกครองได้เป็นพิเศษ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๖ รองลงมาได้แก่ เป็นเงินที่รวมอยู่ในเงินเดือนที่ได้รับในแต่ละเดือน ร้อยละ ๑๖.๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ แสดงแหล่งข้อมูลที่ผู้ตอบแบบสอบถามทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาลิว
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

แหล่งข้อมูล	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
รู้เอง อ่านเอง	๑๗๕ ๒๙.๕	๙๕ ๓๑.๕	๘๐ ๒๗.๕
บุคคลในครอบครัว	๑๒๒ ๒๐.๖	๖๑ ๒๐.๒	๖๑ ๒๑.๐
โฆษณา	๖๐ ๑๐.๑	๓๐ ๙.๙	๓๐ ๑๐.๓
เพื่อน	๙๓ ๑๕.๗	๔๖ ๑๕.๒	๔๗ ๑๖.๑
หนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร	๖๗ ๑๑.๓	๓๕ ๑๑.๖	๓๒ ๑๑.๐
คลินิกแพทย์	๕๔ ๙.๑	๒๒ ๗.๓	๓๒ ๑๑.๐
ร้านขายยา	๕ ๐.๘	๕ ๑.๖	๐ ๐.๐
ห้างสรรพสินค้า	๘ ๑.๓	๖ ๒.๐	๒ ๐.๗
สถานรักษาความงาม	๒ ๐.๔	๐ ๐.๐	๒ ๐.๗
ไม่ตอบ	๗ ๑.๒	๒ ๐.๖	๕ ๑.๗
รวม	๕๙๓ ๑๐๐.๐	๓๐๒ ๑๐๐.๐	๒๙๑ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าแหล่งข้อมูลที่ผู้ตอบทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิว
วิธีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ รู้เอง อ่านเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕
รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัว ร้อยละ ๒๐.๖ และเพื่อน ร้อยละ ๑๕.๗

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิวจากการ รู้เอง อ่านเอง มากเป็นอันดับ
หนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัว ร้อยละ ๒๐.๒
และเพื่อน ร้อยละ ๑๕.๒

เพศหญิง ทราบหรือเรียนรู้วิธีการรักษาสิวจากการรู้เอง อ่านเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง
คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัว ร้อยละ ๒๑.๐ และ
เพื่อน ร้อยละ ๑๖.๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ แสดงความพอใจผลจากการรักษาของวิธีที่ใช้ในปัจจุบัน

ความพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	๒๗๒	๗๕.๔
ไม่พอใจ	๓๐	๘.๓
ไม่แน่ใจ	๕๔	๑๖.๓
รวม	๓๖๑	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการรักษาสิวในปัจจุบันทั้งหมด มีผู้พอใจผลการรักษามากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๔ รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ ร้อยละ ๑๖.๓ และไม่พอใจ ร้อยละ ๘.๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจผลการรักษาของวิธีที่ใช้ในปัจจุบัน
กับ การใช้หรือไม่ใช้วิธีการดังกล่าวต่อไปในอนาคต

การใช้ หรือไม่ใช้ในอนาคต	ความพอใจ			รวม
	พอใจ	ไม่พอใจ	ไม่แน่ใจ	
ใช้	๒๒๐ ๘๐.๙	๕ ๑๐.๐	๒๑ ๓๕.๖	๒๔๕ ๖๗.๖
ไม่ใช้	๑ ๐.๔	๘ ๒๖.๗	๔ ๖.๘	๑๓ ๓.๖
ไม่แน่ใจ	๕๑ ๑๘.๗	๑๙ ๖๓.๓	๓๔ ๕๗.๖	๑๐๔ ๒๘.๘
รวม	๒๗๒ ๑๐๐.๐	๓๐ ๑๐๐.๐	๕๙ ๑๐๐.๐	๓๖๑ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า

ในจำนวนผู้ที่พอใจผลการรักษา ตอบว่าในอนาคตยังคงใช้วิธีเดิม มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ
คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖ ไม่แน่ใจ ร้อยละ ๒๘.๘ และไม่ใช้ร้อยละ ๓.๖

ในจำนวนผู้ที่ไม่พอใจผลการรักษา ตอบว่าในอนาคตไม่แน่ใจว่าจะใช้วิธีเดิมหรือไม่ มาก
เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓ รองลงมาได้แก่ไม่ใช้ ร้อยละ ๒๖.๗ และใช้
วิธีเดิม ร้อยละ ๑๐.๐

ในจำนวนผู้ที่ไม่แน่ใจผลการรักษา ตอบว่าในอนาคตไม่แน่ใจว่าจะใช้วิธีเดิมหรือไม่ มาก
เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖ รองลงมาได้แก่ใช้ ร้อยละ ๓๕.๖ และไม่ใช้
ร้อยละ ๖.๘

ตารางที่ ๒๖ แสดงความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลิตภัณฑ์แก้วที่วางขาย
ในตลาดปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ความรู้สึก	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เฉยๆ	๔๑ ๑๒.๗	๑๙ ๑๓.๐	๒๒ ๑๒.๕
ไม่น่าเชื่อถือ	๑๓๕ ๔๑.๙	๕๕ ๓๗.๗	๘๐ ๔๕.๕
เป็นของปลอม เพื่อย ไม่จำเป็น	๑๗ ๕.๓	๙ ๖.๒	๘ ๔.๕
โฆษณาเกินความจำเป็น	๕๕ ๑๗.๑	๒๒ ๑๕.๑	๓๓ ๑๘.๘
คุณภาพน่าเชื่อถือ	๓๐ ๙.๓	๑๗ ๑๑.๖	๑๓ ๗.๕
ไม่แน่ใจ	๒๑ ๖.๕	๑๓ ๘.๙	๘ ๔.๕
ไม่สนใจ	๒๓ ๗.๒	๑๑ ๗.๕	๑๒ ๖.๘
รวม	๓๒๒ ๑๐๐.๐	๑๕๖ ๑๐๐.๐	๑๖๖ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบมีความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์แก้วว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่น่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔ รองลงมาได้แก่โฆษณาเกินความเป็นจริง ร้อยละ ๑๗.๑ รู้สึกเฉยๆ ร้อยละ ๑๒.๗ และรู้สึกว่ามันน่าเชื่อถือเพียงร้อยละ ๔.๓ เท่านั้น

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีความรู้สึกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่น่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๗ รองลงมาได้แก่โฆษณาเกินความเป็นจริงร้อยละ ๑๕.๑ รู้สึกเฉยๆ ร้อยละ ๑๓.๐ และรู้สึกว่ามันน่าเชื่อถือ ร้อยละ ๑๑.๖

เพศหญิง มีความรู้สึกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่น่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕ รองลงมาได้แก่โฆษณาเกินความเป็นจริง ร้อยละ ๑๘.๘ รู้สึกเฉยๆ ร้อยละ ๑๒.๕ และรู้สึกว่ามันน่าเชื่อถือ ร้อยละ ๗.๕

นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันอาจมีความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์แก้วแตกต่างกัน ผู้เขียนจึงใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๒๗ ผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน นั่นคือ สถาบันการศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์แก้วแตกต่างกัน

ตารางที่ ๒๗ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์แก้ว กับ สถาบันการศึกษา

ความรู้สึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์แก้ว	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรวิ	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	อีสัสมิชญา	
เฉยๆ	๐ (๐.๑๓)	๔ (๔.๗๓)	๘ (๔.๖๐)	๒ (๓.๕๕)	๓ (๔.๘๕)	๖ (๔.๓๔)	๔ (๔.๓๔)	๗ (๔.๘๕)	๕ (๔.๗๓)	๒ (๔.๘๕)	๔๑
ไม่น่าเชื่อถือ	๑ (๐.๕๒)	๒๒ (๑๕.๕๖)	๑๖ (๑๕.๑๔)	๑๔ (๑๑.๓๖)	๑๖ (๑๕.๘๘)	๑๓ (๑๕.๓๐)	๑๒ (๑๕.๓๐)	๑๒ (๑๕.๘๘)	๑๖ (๑๕.๕๖)	๑๓ (๑๖.๕๐)	๑๓๔
เป็นของปลอม เพียง ไม่จำเป็น	๐ (๐.๐๔)	๑ (๑.๙๖)	๒ (๑.๙๑)	๑ (๑.๕๓)	๐ (๒.๐๑)	๓ (๑.๘๐)	๑ (๑.๘๐)	๖ (๒.๐๑)	๒ (๑.๙๖)	๑ (๒.๐๗)	๑๗
โฆษณาเกินความจำเป็น	๐ (๐.๑๗)	๑ (๖.๒๒)	๔ (๖.๐๖)	๗ (๔.๕๔)	๑๐ (๖.๕๐)	๕ (๕.๗๒)	๔ (๕.๗๒)	๒ (๖.๕๐)	๕ (๖.๒๒)	๑๐ (๖.๕๖)	๕๔
คุณภาพน่าเชื่อถือ	๐ (๐.๐๗)	๒ (๒.๕๒)	๒ (๒.๓๖)	๐ (๑.๗๗)	๓ (๒.๕๔)	๔ (๒.๒๒)	๒ (๒.๒๒)	๑ (๒.๕๔)	๕ (๒.๕๒)	๒ (๒.๕๕)	๒๑
ไม่แน่ใจ	๐ (๐.๐๔)	๗ (๓.๕๖)	๑ (๓.๓๖)	๒ (๒.๕๒)	๒ (๓.๕๕)	๑ (๓.๑๘)	๔ (๓.๑๘)	๖ (๓.๕๕)	๓ (๓.๕๖)	๔ (๓.๖๕)	๓๐
ไม่สนใจ	๐ (๐.๐๗)	๐ (๒.๖๕)	๒ (๒.๕๘)	๑ (๑.๙๓)	๔ (๒.๗๒)	๒ (๒.๕๕)	๒ (๒.๕๕)	๔ (๒.๗๒)	๑ (๒.๖๕)	๗ (๒.๗๕)	๒๓
รวม	๑	๓๗	๓๖	๒๗	๓๘	๓๔	๓๔	๓๘	๓๗	๓๕	๓๒๑

การพิสูจน์สมมติฐาน

Ho: นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์แก้วไม่แตกต่างกัน

Ha: นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์แก้วแตกต่างกัน

$$\alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (7-1)(10-1) = 54$$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{54,.025} = 35.58$ และ $\chi^2_{54,.975} = 76.16$

$$\begin{aligned} \text{ตัวสถิติที่ใช้} \quad \chi^2 &= \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ \chi^2 &= 70.18 \end{aligned}$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{54,.975}$ และมากกว่า $\chi^2_{54,.025}$

ดังนั้น ยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์แก้วไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๘ แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศที่ใช้ผลิตภัณฑ์แก้ว

เพศที่ใช้ผลิตภัณฑ์	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับ เพศหญิงโดยเฉพาะ	๒๗ ๕.๔	๑๗ ๖.๗	๑๐ ๔.๐
เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทั้ง เพศหญิงและชาย	๔๗๓ ๙๔.๖	๒๓๕ ๙๓.๓	๒๓๘ ๙๖.๐
รวม	๕๐๐ ๑๐๐.๐	๒๕๒ ๑๐๐.๐	๒๔๘ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบทั้งหมดมีผู้ตอบว่าเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทั้งเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ ๙๔.๖ และเห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับเพศหญิงโดยเฉพาะ ร้อยละ ๕.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีความคิดเห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทั้งเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ ๙๓.๓ และเห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับเพศหญิงโดยเฉพาะ ร้อยละ ๖.๗

เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทั้งเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ ๙๖.๐ และเห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับเพศหญิงโดยเฉพาะ ร้อยละ ๔.๐

ตารางที่ ๒๔ แสดงความจำเป็นในการปกปิด หากมีความจำเป็นต้องใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิว

ความจำเป็นในการปกปิด	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ไม่จำเป็นต้องปกปิด	๔๗๓ ๙๔.๖	๒๓๖ ๙๓.๗	๒๓๗ ๙๔.๖
จำเป็นต้องปกปิด	๒๗ ๕.๔	๑๖ ๖.๓	๑๑ ๔.๔
รวม	๕๐๐ ๑๐๐.๐	๒๕๒ ๑๐๐.๐	๒๔๘ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีผู้ตอบว่า หากมีความจำเป็นต้องใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวไม่จำเป็นต้องปกปิด ร้อยละ ๙๔.๖ และจำเป็นต้องปกปิด ร้อยละ ๕.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ตอบว่าไม่จำเป็นต้องปกปิด ร้อยละ ๙๓.๗ และจำเป็นต้องปกปิด ร้อยละ ๖.๓

เพศหญิง ตอบว่าไม่จำเป็นต้องปกปิด ร้อยละ ๙๔.๖ และจำเป็นต้องปกปิด ร้อยละ ๕.๔

ตารางที่ ๓๐ แสดงคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์แก้วใสที่ผู้ตอบใช้ เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้วใส

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์แก้วใส	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ใช้สะดวก พกสะดวก	๗๕ ๑๐.๒	๓๓ ๙.๓	๔๒ ๑๑.๐
คุณภาพดี ใช้ได้ผล	๑๙๔ ๒๖.๔	๑๐๖ ๒๙.๘	๘๘ ๒๓.๒
กลิ่นไม่เหม็น	๓๑ ๔.๒	๑๒ ๓.๔	๑๙ ๕.๐
ไม่เหนียวเหนอะหนะเวลาใช้	๑๕ ๒.๑	๗ ๒.๐	๘ ๒.๑
ปลอดภัย	๑๖๔ ๒๒.๓	๖๕ ๑๘.๓	๙๙ ๒๖.๑
ได้รับคำรับรองจากบุคคลที่น่าเชื่อถือ	๖๕ ๘.๘	๒๒ ๖.๒	๔๓ ๑๑.๓
ราคาไม่แพง	๑๕๓ ๒๐.๘	๘๔ ๒๓.๗	๖๙ ๑๘.๒
อื่นๆ	๑๓ ๑.๘	๑๐ ๒.๘	๓ ๐.๘
รวม	๗๓๕ ๑๐๐.๐	๓๕๕ ๑๐๐.๐	๓๘๐ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกซื้อ ได้แก่ คุณภาพดี ใช้ได้ผล มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔ รองลงมาได้แก่ความปลอดภัย ร้อยละ ๒๒.๓ และราคาไม่แพง ร้อยละ ๒๐.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกซื้อได้แก่ คุณภาพดี ใช้ได้ผล มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔ รองลงมาได้แก่ความปลอดภัย ร้อยละ ๒๒.๓ และราคาไม่แพง ร้อยละ ๒๐.๔

เพศหญิง มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกซื้อได้แก่ ความปลอดภัย มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑ รองลงมาได้แก่คุณภาพดี ใช้ได้ผล ร้อยละ ๒๓.๒ และราคาไม่แพง ร้อยละ ๑๘.๒

อื่นๆ หมายความว่ามีความถึง มีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ชอบใช้ ไม่มีสี มีเนื้อครีม
ฟอง ละเอียด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๑ แสดงจำนวนผู้เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่ว

การใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่ว	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เคยใช้	๒๑๒ ๔๒.๔	๑๑๓ ๔๔.๘	๙๙ ๓๓.๙
ไม่เคยใช้	๒๘๘ ๕๗.๖	๑๓๙ ๕๕.๒	๑๔๙ ๖๖.๑
รวม	๕๐๐ ๑๐๐.๐	๒๕๒ ๑๐๐.๐	๒๔๘ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีผู้เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่ว ร้อยละ ๔๒.๔ และไม่เคยใช้ ร้อยละ ๕๗.๖

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่ว ร้อยละ ๔๔.๘ และไม่เคยใช้ ร้อยละ ๕๕.๒

เพศหญิง เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่ว ร้อยละ ๓๓.๙ และไม่เคยใช้ ร้อยละ ๖๖.๑

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๒ แสดงระดับการศึกษาที่ผู้ตอบ เริ่ม ใช้ผลิตภัณฑ์แก้สัว เป็นครั้งแรก

ระดับการศึกษา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ประถมศึกษา	๘	๕	๓
	๓.๘	๔.๔	๓.๐
มัธยมศึกษา	๑๔๓	๘๒	๖๑
	๖๗.๕	๓๒.๖	๖๑.๖
อุดมศึกษา	๖๑	๒๖	๓๕
	๒๘.๗	๒๓.๐	๓๕.๔
รวม	๒๑๒	๑๑๓	๙๙
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้สัวทั้งหมด มีผู้เริ่มใช้เมื่อศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕ รองลงมาได้แก่ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ ๒๘.๗ และระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๓.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย เริ่มใช้ผลิตภัณฑ์แก้สัว เมื่อศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖ รองลงมาได้แก่ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ ๒๓.๐ และระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๔.๔

เพศหญิง เริ่มใช้ผลิตภัณฑ์แก้สัว เมื่อศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖ รองลงมาได้แก่ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ ๓๕.๔ และระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๓.๐

ตารางที่ ๓๓ แสดงผู้แนะนำให้ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ผลิตภัณฑ์แก้ผิว เป็นครั้งแรก

ผู้แนะนำ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
บุคคลในครอบครัว	๗๗ ๓๖.๓	๓๙ ๓๔.๕	๓๘ ๓๑.๕
เพื่อน	๕๘ ๒๗.๔	๒๙ ๒๕.๗	๒๙ ๒๓.๓
คิดจะใช้ และตัดสินใจด้วยตนเอง	๖๐ ๒๘.๓	๓๗ ๓๒.๗	๒๓ ๒๓.๒
แพทย์แนะนำ	๑๔ ๖.๖	๗ ๖.๒	๗ ๕.๑
อื่นๆ	๓ ๑.๔	๑ ๐.๙	๒ ๒.๐
รวม	๒๑๒ ๑๐๐.๐	๑๑๓ ๑๐๐.๐	๙๙ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำให้ผู้ตอบใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิว เป็นครั้งแรก ได้แก่ บุคคลในครอบครัว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓ รองลงมาได้แก่ คิดจะใช้ และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง ร้อยละ ๒๘.๓ และเพื่อนแนะนำ ร้อยละ ๒๗.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย มีผู้แนะนำ ได้แก่ บุคคลในครอบครัว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕ รองลงมาได้แก่ คิดจะใช้และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง ร้อยละ ๓๒.๗ และเพื่อนแนะนำ ร้อยละ ๒๕.๗

เพศหญิง มีผู้แนะนำได้แก่ บุคคลในครอบครัว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔ รองลงมาได้แก่เพื่อนแนะนำ ร้อยละ ๒๘.๓ และคิดจะใช้และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง ร้อยละ ๒๓.๒

อื่นๆ หมายความว่า ทราบจากโฆษณา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ แสดงผู้ซื้อผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบใช้ เป็นผลิตภัณฑ์แรก

บุคคลที่เป็นผู้ซื้อ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
บุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง	๔๗ ๒๖.๙	๒๘ ๒๔.๘	๒๙ ๒๙.๓
เพื่อนซื้อมาใช้เอง	๒๖ ๑๒.๓	๑๕ ๑๓.๓	๑๑ ๑๑.๑
ซื้อหามาด้วยตนเอง	๘๗ ๔๑.๐	๕๘ ๔๒.๕	๓๙ ๓๙.๕
เพื่อนซื้อให้	๓ ๑.๔	๐ ๐	๓ ๓.๐
บุคคลในครอบครัวซื้อให้	๓๑ ๑๔.๖	๑๙ ๑๖.๘	๑๒ ๑๒.๑
ไม่ตอบ	๓.๘	๓ ๒.๖	๕ ๕.๑
รวม	๒๑๒ ๑๐๐.๐	๑๑๓ ๑๐๐.๐	๙๙ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบใช้เป็นครั้งแรก เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้ตอบซื้อหามาด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง ร้อยละ ๒๖.๔ และบุคคลในครอบครัวซื้อให้ ร้อยละ ๑๔.๖

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า เพศชาย ซื้อหามาด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง ร้อยละ ๒๔.๘ และบุคคลในครอบครัวซื้อให้ ร้อยละ ๑๖.๘

เพศหญิง ซื้อหามาด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง ร้อยละ ๒๔.๓ และบุคคลในครอบครัวซื้อให้ ร้อยละ ๑๒.๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ แสดงรูปแบบของผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบชอบใช้มากที่สุด

รูปแบบของผลิตภัณฑ์แก้ว	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ครีม	๘๕ ๙๐.๑	๙๕ ๙๓.๙	๓๖ ๓๖.๙
โลชั่น	๑๕ ๙.๐	๓ ๖.๒	๑๒ ๑๒.๑
ผง	๓.๓	๒	๑.๓
สบู่	๙๙ ๙๙.๙	๙๙ ๙๙.๙	๙๑ ๙๑.๙
อื่นๆ	๒.๖	๑	๑.๖
รวม	๒๑๒ ๑๐๐.๐	๑๑๓ ๑๐๐.๐	๙๙ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้สัว
ทั้งหมด มีผู้ชอบใช้ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบสบู่มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔
รองลงมาได้แก่ รูปแบบครีม ร้อยละ ๔๐.๑

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ชอบใช้ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบสบู่มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘
รองลงมาได้แก่รูปแบบครีม ร้อยละ ๔๓.๔

เพศหญิง ชอบใช้ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบสบู่มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔
รองลงมาได้แก่รูปแบบครีม ร้อยละ ๓๖.๔

อื่นๆ หมายความว่า แบ่งน้ำ โฟม

นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันการศึกษา อาจมีความชอบในการใช้ผลิตภัณฑ์แก้สัว
ที่อยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ผู้เขียนจึงใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบ ดังแสดงให้เห็น
ดังตารางที่ ๓๖ ผลปรากฏว่านิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความชอบในการใช้ผลิตภัณฑ์
ในรูปแบบที่ไม่ต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๖ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชอบในรูปแบบของผลิตภัณฑ์แก้ลิ้วกับสถาบันการศึกษา

รูปแบบ	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรวิโรฒ	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	อัสสัมชัญ	
ครีม	๑๑ (๘.๘๒)	๕ (๘.๔๒)	๘ (๗.๖๒)	๘ (๘.๐๒)	๘ (๑๐.๘๒)	๘ (๗.๖๒)	๑๐ (๖.๕๒)	๗ (๖.๘๒)	๕ (๗.๒๒)	๑๔ (๑๓.๖๓)	๕๕
โลชั่น	๓ (๑.๕๗)	๒ (๑.๘๘)	๒ (๑.๗๐)	๒ (๑.๗๔)	๓ (๒.๓๓)	๒ (๑.๗๐)	๐ (๑.๔๓)	๐ (๑.๕๒)	๒ (๑.๖๑)	๓ (๓.๐๕)	๑๘
สบู	๘ (๕.๘๖)	๑๐ (๕.๔๑)	๘ (๘.๕๑)	๑๒ (๘.๕๖)	๑๓ (๑๑.๖๕)	๗ (๘.๕๑)	๕ (๗.๑๗)	๑๐ (๗.๖๒)	๑๐ (๘.๐๗)	๑๔ (๑๕.๒๕)	๕๕
อื่นๆ	๒ (๑.๓๕)	๐ (๑.๒๕)	๑ (๑.๑๗)	๒ (๑.๒๓)	๒ (๑.๕๕)	๑ (๑.๑๗)	๑ (๐.๕๘)	๐ (๑.๐๔)	๑ (๑.๑๐)	๓ (๒.๐๘)	๑๓
รวม	๒๒	๒๑	๑๙	๒๐	๒๖	๑๘	๑๖	๑๗	๑๘	๓๘	๒๑๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิสูจน์สมมติฐาน โดยอาศัยข้อมูลจากตารางที่ ๓๖

H_0 : นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความชอบในรูปแบบของผลิตภัณฑ์แก้ว
ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความชอบในรูปแบบของผลิตภัณฑ์แก้ว
แตกต่างกัน

$$\text{ที่ } \alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (4-1)(10-1) = 27$$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{27,.975} = 43.2$ และ $\chi^2_{27,.025} = 14.60$

$$\begin{aligned} \text{ตัวสถิติที่ใช้ } \chi^2 &= \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ \chi^2 &= 17.26 \end{aligned}$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{27,.975}$ และมากกว่า $\chi^2_{27,.025}$

ดังนั้นยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ นิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันมีความชอบใน
รูปแบบของผลิตภัณฑ์แก้วไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๗ แสดงการพิจารณาเลือกรูปแบบในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์แก้ว

การพิจารณาเลือกรูปแบบ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ผลิตภัณฑ์แก้วต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบใช้เท่านั้น	๘๔ ๓๔.๖	๔๘ ๔๒.๕	๓๖ ๓๖.๕
ผลิตภัณฑ์แก้วไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบใช้เท่านั้น	๑๒๘ ๖๐.๕	๖๕ ๕๗.๕	๖๓ ๖๓.๖
รวม	๒๑๒ ๑๐๐.๐	๑๑๓ ๑๐๐.๐	๙๙ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้วทั้งหมด มีผู้ตอบว่า การพิจารณาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้ว ผลิตภัณฑ์ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ และจำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบเท่านั้น ร้อยละ ๓๔.๖

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย การพิจารณาเลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบใช้ ร้อยละ ๕๗.๕ และจำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบเท่านั้น ร้อยละ ๔๒.๕

เพศหญิง การพิจารณาเลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบใช้ ร้อยละ ๖๓.๖ และจำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบที่ชอบใช้ ร้อยละ ๓๖.๕

ตารางที่ ๓๔ แสดงลักษณะการใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบ

ลักษณะการใช้ผลิตภัณฑ์	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพียงอย่างเดียวเพื่อวัตถุประสงค์หลายอย่าง	๑๕๓ ๗๒.๒	๘๐ ๗๐.๘	๗๓ ๗๓.๗
เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพื่อวัตถุประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ	๕๔ ๒๗.๘	๓๓ ๒๔.๒	๒๑ ๒๖.๓
รวม	๒๑๒ ๑๐๐.๐	๑๑๓ ๑๐๐.๐	๙๙ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวทั้งหมด ปรากฏว่ามีผู้ชอบใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพียงอย่างเดียวเพื่อวัตถุประสงค์หลายอย่าง เช่น ใช้สบู่มืออาบน้ำ เพื่อชำระล้างสิ่งสกปรกจากใบหน้า กำจัดความมันบนใบหน้า รักษาอาการอักเสบของสิว ป้องกันการลุกลามของสิวมารวมกันไป เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒ และชอบใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพื่อวัตถุประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ เช่น ใช้สบู่อำจัดความมันบนใบหน้า ใช้ครีมแต้มหัวสิวให้หลุด และใช้ครีมอีกชนิดหนึ่งเพื่อสมานรอยแผลที่เกิดจากสิวมารวมกัน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ชอบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ ๗๐.๘ และชอบใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง ร้อยละ ๒๔.๒

เพศหญิง ชอบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ ๗๓.๗ และชอบใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง ร้อยละ ๒๖.๓

ตารางที่ ๓๘ แสดงตรายี่ห้อของผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เคยใช้ หรือ ใช้อยู่ในปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ตรายี่ห้อ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สบู่เคลียร์ราซิล	๔๒ ๑๖.๘	๕๗ ๑๙.๑	๓๕ ๑๔.๑
ครีมเคลียร์ราซิล	๓๖ ๖.๕	๒๑ ๗.๐	๑๕ ๖.๐
สบู่ ดร.สมชาย	๔๘ ๘.๘	๓๐ ๑๐.๐	๑๘ ๗.๓
ครีม ดร.สมชาย	๒๖ ๔.๗	๑๔ ๔.๗	๑๒ ๔.๘
สบู่ ดร.มนตรี	๘๗ ๑๕.๙	๓๙ ๑๓.๐	๔๘ ๑๙.๓
ครีม ดร.มนตรี	๓๔ ๖.๒	๒๐ ๖.๗	๑๔ ๕.๖
สบู่คลีนิก	๒๑ ๓.๘	๘ ๒.๗	๑๓ ๕.๒
แพนแอดนิแคร์ครีม	๘ ๑.๕	๔ ๑.๓	๔ ๑.๖
ครีมโท เบ็กซ์	๕๑ ๙.๓	๓๑ ๑๐.๔	๒๐ ๘.๑
แพนครายอัลโลชั่น	๑๓ ๒.๔	๖ ๒.๐	๗ ๒.๘
ครีมออกซี่	๓๑ ๕.๗	๑๒ ๔.๐	๑๙ ๗.๖
ครีมกวนอิม	๘ ๑.๕	๕ ๑.๗	๓ ๑.๒
ผงวิเศษตรา ร่มชูชีพ	๔๔ ๘.๐	๒๗ ๙.๐	๑๗ ๖.๘
อื่นๆ	๔๙ ๘.๙	๒๕ ๘.๕	๒๔ ๙.๖
รวม	๕๔๘ ๑๐๐.๐	๒๙๙ ๑๐๐.๐	๒๔๙ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าทรายี่ห้อที่ผู้ตอบ เคยใช้ได้แก่ สบู่เคลียร์ราซิลมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘ รองลงมาได้แก่ สบู่ ดร.มนตรี ร้อยละ ๑๔.๔ และครีมโทเป็กซ์ ร้อยละ ๘.๓

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย เคยใช้สบู่เคลียร์ราซิล มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑ รองลงมาได้แก่ สบู่ ดร.มนตรี ร้อยละ ๑๓.๐ และครีมโทเป็กซ์ ร้อยละ ๑๐.๐

เพศหญิง เคยใช้สบู่ ดร.มนตรี มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ รองลงมาได้แก่ สบู่เคลียร์ราซิล ร้อยละ ๑๔.๑ และครีมโทเป็กซ์ ร้อยละ ๘.๑

อื่นๆ หมายความว่าถึง ครีมเคลียร์, ครีมพาร์โก้, ครีมยูอี, แبن้ำสุภาภรณ์, ครีมนิวเคลียร์, ครีมอาเมน, ทีโอน่าโลชั่น, ครีมไข่มุกกวางจู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๐ แสดงสาเหตุของการเปลี่ยนตรายี่ห้อ ในกรณีผู้ตอบที่เคยใช้มากกว่า ๑ ยี่ห้อ
(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

สาเหตุของการเปลี่ยนตรายี่ห้อ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ใช้แล้วเกิดอาการข้างเคียง	๕๐ ๑๗.๖	๒๔ ๑๖.๙	๒๖ ๑๘.๓
ทราบว่าตรายี่ห้อเดิมที่เคยใช้อยู่นั้น นานไปอาจเกิดอันตราย	๒๒ ๗.๘	๑๒ ๘.๕	๑๐ ๗.๐
ต้องการทดลองยี่ห้อใหม่	๗๓ ๒๕.๗	๓๙ ๒๗.๕	๓๔ ๒๔.๐
ใช้ตรายี่ห้อเดิมแล้วลืมนำมาใช้	๘๙ ๓๑.๓	๔๖ ๓๒.๔	๔๓ ๓๐.๓
บุคคลในครอบครัวแนะนำให้เปลี่ยนตรายี่ห้อ	๒๘ ๙.๙	๑๐ ๗.๐	๑๘ ๑๒.๗
บุคคลในครอบครัวเปลี่ยนตรายี่ห้อจึงเปลี่ยน มาใช้ตาม	๑๘ ๖.๓	๘ ๕.๖	๑๐ ๗.๐
รวม	๒๘๔ ๑๐๐.๐	๑๔๒ ๑๐๐.๐	๑๔๒ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในกรณีที่มีผู้ตอบเคยใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวมาแล้วมากกว่า ๑ ทรายี่ห้อ สาเหตุที่เปลี่ยนทรายี่ห้อ ได้แก่ใช้ทรายี่ห้อเดิมแล้วสิวไม่หาย มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ รองลงมาได้แก่ต้องการทดลองใช้ทรายี่ห้อใหม่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗ และใช้แล้วเกิดอาการข้างเคียง ร้อยละ ๑๗.๖

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า เพศชาย มีสาเหตุในการเปลี่ยนยี่ห้อ ได้แก่ ใช้ทรายี่ห้อเดิมแล้วสิวไม่หาย มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔ รองลงมาได้แก่ต้องการทดลองทรายี่ห้อใหม่ ร้อยละ ๒๗.๕ และใช้แล้วเกิดอาการข้างเคียง ร้อยละ ๑๖.๔

เพศหญิง มีสาเหตุในการเปลี่ยนยี่ห้อ ได้แก่ ใช้ทรายี่ห้อเดิมแล้วสิวไม่หาย มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓ รองลงมาได้แก่ต้องการทดลองยี่ห้อใหม่ ร้อยละ ๒๔.๐ และใช้แล้วเกิดอาการข้างเคียง ร้อยละ ๑๔.๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๑ แสดงช่วงเวลาที่ยุติบคาดหวังว่าผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วที่ตีควรวจะแสดงผลเป็นที่
น่าพอใจ

ช่วงเวลา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ต่ำกว่า ๒ สัปดาห์	๑๑๒	๕๒	๖๐
	๕๒.๘	๕๖.๐	๖๐.๖
๒ - ๓ สัปดาห์	๕๒	๓๐	๒๒
	๒๔.๕	๒๖.๖	๒๒.๒
๓ - ๔ สัปดาห์	๓๖	๒๗	๙
	๑๗.๐	๒๓.๕	๙.๑
๑ - ๒ เดือน	๑๐	๔	๖
	๔.๗	๓.๕	๖.๑
๒ เดือนขึ้นไป	๒	๐	๒
	๑.๐	๐	๒.๐
รวม	๒๑๒	๑๑๓	๙๙
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าช่วงเวลาที่มีผู้ตอบคาดหวังว่าผลิตภัณฑ์แก้สิวที่ดี ควร
แสดงผลเป็นที่น่าพอใจ ได้แก่ ต่ำกว่า ๒ สัปดาห์ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔
รองลงมาได้แก่ ๒ - ๓ สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕ และ ๓ - ๔ สัปดาห์ ร้อยละ
๑๗.๐

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ตอบว่า ต่ำกว่า ๒ สัปดาห์ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐ รองลง
มาได้แก่ ๒ - ๓ สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖ และ ๓ - ๔ สัปดาห์ ร้อยละ ๒๓.๔

เพศหญิง ตอบว่า ต่ำกว่า ๒ สัปดาห์ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖ รองลง
มาได้แก่ ๒ - ๓ สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒ และ ๓ - ๔ สัปดาห์ ร้อยละ ๑๗.๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๒ แสดงพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวของผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบัน

พฤติกรรมการใช้	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่	๔๗ ๒๒.๒	๒๕ ๒๒.๑	๒๒ ๒๒.๒
ใช้ เฉพาะ เมื่อเป็นสิว	๑๑๗ ๕๕.๒	๕๘ ๕๑.๓	๕๙ ๕๙.๖
ไม่ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่	๔๘ ๒๒.๖	๓๐ ๒๖.๖	๑๘ ๑๘.๒
รวม	๒๑๒ ๑๐๐.๐	๑๑๓ ๑๐๐.๐	๙๙ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวของผู้ตอบในปัจจุบัน ได้แก่ ใช้ เฉพาะ เมื่อเป็นสิว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๒ รองลงมา ได้แก่ ไม่ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่ ร้อยละ ๒๒.๖ และ ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่ ร้อยละ ๒๒.๒

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ใช้ เฉพาะ เมื่อเป็นสิว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓ รองลงมา ได้แก่ ไม่ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่ ร้อยละ ๒๖.๖ และ ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่ ร้อยละ ๒๒.๑

เพศหญิง ใช้ เฉพาะ เมื่อเป็นสิว มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖ รองลงมา ได้แก่ ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่ ร้อยละ ๒๒.๒ และ ไม่ใช้ ไม่ว่าจะ เป็นสิวหรือไม่ ร้อยละ ๑๘.๒

ตารางที่ ๔๓ แสดงชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบใช้อยู่ในปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ชื่อยี่ห้อ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สบู์เคลียร์ราซิล	๒๘ ๑๓.๑	๑๖ ๑๕.๐	๑๒ ๑๑.๓
ครีม เคลียร์ราซิล	๑๐ ๔.๗	๖ ๕.๖	๔ ๔.๗
สบู์ คร.สมชาย	๒๓ ๑.๐๘	๑๒ ๑๑.๒	๑๑ ๑๐.๔
ครีม คร.สมชาย	๓ ๓.๓	๑ ๐.๕	๒ ๖.๖
สบู์ คร.มนตรี	๓๕ ๑๘.๓	๒๒ ๒๐.๖	๑๓ ๑๖.๐
ครีม คร.มนตรี	๑๐ ๔.๗	๒ ๑.๑	๘ ๔.๗
สบู์คลินิก	๑๕ ๗.๐	๓ ๗.๔	๑๒ ๖.๖
ครีมโท เบ็กซ์	๑๐ ๔.๗	๓ ๗.๔	๗ ๑.๕
ผงวี เศษตราร่วมซูชีพ	๑๖ ๗.๔	๗ ๖.๕	๙ ๘.๕
อื่นๆ	๔๔ ๒๕.๔	๒๕ ๒๓.๒	๑๙ ๒๗.๓
รวม	๒๑๓ ๑๐๐.๐	๑๐๗ ๑๐๐.๐	๑๐๖ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชื่อยี่ห้อที่ผู้ตอบใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ สบู่ ดร.มนตรี มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ รองลงมาได้แก่ สบู่เคลียร์ราซิล ร้อยละ ๑๓.๑ และ สบู่ ดร.สมชาย ร้อยละ ๑๐.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ใช้สบู่ ดร.มนตรี มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖ รองลงมาได้แก่สบู่เคลียร์ราซิล ร้อยละ ๑๔.๐ และสบู่ ดร.สมชาย ร้อยละ ๑๑.๒

เพศหญิง ใช้สบู่ ดร.มนตรี มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ รองลงมาได้แก่สบู่เคลียร์ราซิล ร้อยละ ๑๑.๓ และสบู่ ดร.สมชาย ร้อยละ ๑๐.๔

อื่นๆ หมายความว่า แปรงแอกนิแคร์ครีม แปรงแอกนิแคร์โลชั่น ครีมกวนอิม แปรงน้ำสุภาภรณ์ ครีมซิเซโต้ ทีโอน่าโลชั่น ครีมพาร์โก้ ครีมไวท์ เฮนน่า

ผลิตภัณฑ์แก้สิวที่วางขายอยู่ในตลาดปัจจุบันมีหลายระดับราคา เพื่อให้ผู้ใช้ที่มีระดับรายได้อันต่ำ ปานกลาง และสูง สามารถเลือกซื้อใช้ได้ตามความต้องการ ผู้เขียนจึงใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบว่า สำหรับกลุ่มนิสิตนักศึกษาแล้ว การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้สิวดรยี่ห้อใดๆนั้น มีความสัมพันธ์กับรายได้ที่ได้รับหรือไม่ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๔๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๓ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบ กับ ทรายี่ห้อผลิตภัณฑ์
แก้วที่ใช้อยู่ปัจจุบัน

	ระดับรายได้ต่อเดือน (บาท)			รวม
	ต่ำกว่า ๑,๐๐๐	๑,๐๐๐-๒,๐๐๐	๒,๐๐๐ขึ้นไป	
สบู่เคลียร์ราซิล	๖ (๕.๐)	๒๐ (๑๖.๑๗)	๒ (๖.๘๔)	๒๘
ครีม เคลียร์ราซิล	๒ (๑.๗๘)	๖ (๕.๗๗)	๒ (๒.๔๔)	๑๐
สบู่ ตร.สมชาย	๓ (๔.๑๐)	๑๕ (๑๓.๒๘)	๕ (๕.๖๒)	๒๓
ครีม ตร.สมชาย	๑ (๑.๔๓)	๗ (๔.๖๒)	๐ (๑.๔๕)	๘
สบู่ ตร.มนตรี	๗ (๖.๔๖)	๒๕ (๒๒.๕๒)	๗ (๙.๕๒)	๓๙
ครีม ตร.มนตรี	๓ (๑.๗๘)	๔ (๕.๗๗)	๓ (๒.๔๔)	๑๐
สบู่คลินิก	๒ (๒.๖๘)	๖ (๘.๖๖)	๗ (๓.๖๖)	๑๕
ครีมโท เบิกซ์	๑ (๑.๗๘)	๔ (๕.๗๗)	๕ (๒.๔๔)	๑๐
ผงวิเศษตรากรมชูปิพ	๓ (๒.๘๕)	๗ (๙.๒๔)	๖ (๓.๙๑)	๑๖
อื่นๆ	๑๐ (๙.๖๓)	๒๙ (๓๑.๑๘)	๑๕ (๑๓.๑๘)	๕๔
รวม	๓๘	๑๒๓	๕๒	๒๑๓

การพิสูจน์สมมติฐาน จากตารางที่ ๔๓

H_0 : นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกัน เลือกใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวตรายี่ห้อที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกัน เลือกใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวตรายี่ห้อที่แตกต่างกัน

$$\alpha = .05 \quad d.f. = (3-1) \cdot (10-1) = 18$$

$$\text{เขตวิกฤต คือ } \chi^2_{18, .975} = 31.5 \quad \chi^2_{18, .025} = 8.23$$

$$\begin{aligned} \text{ตัวสถิติที่ใช้ } \chi^2 &= \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ &= 20.69 \end{aligned}$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{18, .975}$ และมากกว่า $\chi^2_{18, .025}$

ดังนั้นยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เลือกใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวตรายี่ห้อที่ไม่แตกต่างกัน

อาศัยข้อมูลจากตารางที่ ๒๒ และจากการพิสูจน์สมมติฐานข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ระดับรายได้ของนิสิตนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรักษาสิว และการเลือกใช้ทรายี่ห้อของผลิตภัณฑ์แก้สิวซึ่งมีระดับราคาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องมาจากรายได้ของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง และจากการสอบถามปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นในการรักษาสิว ส่วนใหญ่จะเป็นจำนวนเงินที่ขอเป็นพิเศษจากผู้ปกครองนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับ ดังนั้น สำหรับการศึกษานี้ ระดับรายได้ของนิสิตนักศึกษาจึงมิได้มีความสำคัญในการใช้วิเคราะห์ข้อมูลแต่อย่างใด

ตารางที่ ๔๔ แสดงปัจจัยที่ผู้ตอบใช้พิจารณาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้ปวดร่ายที่ใช้อยู่ปัจจุบัน

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

ปัจจัย	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
คุณภาพน่าเชื่อถือ	๗๗ ๑๙.๙	๔๐ ๒๐.๘	๓๗ ๑๙.๑
เคยใช้มาก่อนแล้วสืหาย	๕๘ ๑๕.๐	๒๔ ๑๒.๕	๓๔ ๑๗.๕
สะดวกในการใช้	๕๓ ๑๓.๗	๒๑ ๑๐.๙	๓๒ ๑๖.๕
หาซื้อง่าย	๕๐ ๑๓.๐	๓๒ ๑๖.๗	๑๘ ๙.๓
บุคคลในครอบครัวแนะนำ	๓๘ ๙.๘	๒๓ ๑๒.๐	๑๕ ๗.๗
ราคาน่าพอใจ	๒๗ ๗.๐	๑๕ ๗.๘	๑๒ ๖.๒
อื่นๆ	๔๕ ๑๑.๖๖	๓๗ ๑๙.๓	๘ ๒๓.๗
รวม	๓๘๖ ๑๐๐.๐	๑๙๒ ๑๐๐.๐	๑๙๔ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ผู้ตอบใช้ในการพิจารณาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้สิว
 ทรายี่ห้อที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ คุณภาพน่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘
 รองลงมาได้แก่ เคยใช้มาก่อนแล้วสิวหาย ร้อยละ ๑๕.๐ และสะดวกในการใช้ ร้อยละ
 ๑๓.๗

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า
เพศชาย มีปัจจัยในการพิจารณาเลือกซื้อ ได้แก่คุณภาพน่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง
 คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘ รองลงมาได้แก่หาซื้อง่าย ร้อยละ ๑๖.๗ ...เคยใช้มาก่อน
 แล้วสิวหาย ร้อยละ ๑๒.๕ และบุคคลในครอบครัวแนะนำ ร้อยละ ๑๒.๐
เพศหญิง มีปัจจัยในการพิจารณาเลือกซื้อ ได้แก่คุณภาพน่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง
 คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑ รองลงมาได้แก่เคยใช้มาก่อนแล้วสิวหาย ร้อยละ ๑๗.๕ และ
 สะดวกในการใช้ ร้อยละ ๑๖.๕

อื่นๆ หมายความว่าถึง กลิ่นหอม เนื้อครีม ฟอง ละเอียด ทรายี่ห้อที่มีชื่อเสียง
 แพทย์แนะนำ มีรูปแบบที่ชอบใช้

นอกจากนี้ ผู้เขียนได้ใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบว่านิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบัน
 การศึกษา มีปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้สิวแตกต่างกันหรือไม่ ดังแสดง
 ให้เห็นในตารางที่ ๔๕ ซึ่งผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้วที่ใช้อยู่ปัจจุบัน กับ สถาบันการศึกษา

ปัจจัย	สถาบันการศึกษา										รวม
	จุฬาฯ	ธรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศรีนครินทรวิถ์	กรุงเทพ	มหิดล	รามคำแหง	ศิลปากร	หอการค้า	ัสสสัมชัญ	
คุณภาพน้ำ เชื้อโรค	๑๗ (๑๓.๕๐)	๗ (๕.๘๖)	๘ (๗.๐๑)	๗ (๕.๐๕)	๑๓ (๑๖.๓๕)	๓ (๕.๕๕)	๗ (๕.๕๕)	๗ (๕.๑๕)	๘ (๘.๘๓)	๑๘ (๑๖.๓๕)	๕๕
เคยใช้มาก่อนแล้วเสียหาย	๘ (๘.๒๕)	๘ (๖.๐๒)	๖ (๕.๒๘)	๕ (๕.๕๑)	๑๑ (๕.๕๘)	๒ (๓.๓๓)	๕ (๓.๓๓)	๑ (๒.๕๕)	๕ (๕.๓๕)	๘ (๕.๕๘)	๕๘
สะดวกในการใช้	๖ (๗.๕๓)	๖ (๕.๕๐)	๕ (๓.๕๑)	๕ (๕.๕๕)	๕ (๕.๑๒)	๕ (๓.๐๕)	๕ (๓.๐๕)	๒ (๒.๓๒)	๖ (๕.๕๒)	๗ (๕.๑๒)	๕๓
หาซื้อง่าย	๓ (๗.๑๐)	๕ (๕.๑๕)	๒ (๓.๖๕)	๗ (๕.๒๓)	๑๑ (๘.๖๑)	๓ (๒.๘๗)	๑ (๒.๘๗)	๑ (๒.๑๕)	๖ (๕.๖๕)	๑๒ (๘.๖๑)	๕๐
บุคคลในครอบครัวแนะนำ	๕ (๕.๕๐)	๖ (๓.๕๕)	๓ (๒.๘๐)	๒ (๓.๒๒)	๘ (๖.๕๕)	๓ (๒.๑๘)	๒ (๒.๑๘)	๓ (๑.๖๖)	๓ (๓.๕๓)	๓ (๖.๕๕)	๓๘
ราคาน้ำพอใจ	๖ (๓.๘๕)	๓ (๒.๘๐)	๒ (๑.๕๕)	๒ (๒.๒๕)	๕ (๕.๖๕)	๒ (๑.๕๕)	๑ (๑.๕๕)	๑ (๑.๑๘)	๒ (๒.๕๑)	๕ (๕.๖๕)	๒๗
อื่นๆ	๖ (๖.๓๕)	๕ (๕.๖๗)	๒ (๓.๓๒)	๓ (๓.๘๑)	๗ (๗.๗๕)	๕ (๒.๕๘)	๒ (๒.๕๘)	๑ (๑.๕๗)	๕ (๕.๑๘)	๑๑ (๗.๗๕)	๕๕
รวม	๕๒	๓๘	๒๗	๓๑	๖๓	๒๑	๒๑	๑๖	๓๕	๖๓	๓๖๖

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิสูจน์สมมุติฐาน จากตารางที่ ๔๔

H_0 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้วของนักศึกษาในแต่ละสถาบัน
การศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้วของนักศึกษาในแต่ละสถาบัน
การศึกษาแตกต่างกัน

ที่ $\alpha = .05$ d.f. = $((7-1)(10-1) = 54$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{54, .975} = 76.16$ และ $\chi^2_{54, .025} = 35.58$

$$\begin{aligned} \text{ตัวสถิติที่ใช้} \quad \chi^2 &= \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ &= 40.25 \end{aligned}$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้น้อยกว่า $\chi^2_{54, .975}$ มากกว่า $\chi^2_{54, .025}$ ดังนั้นยอมรับสมมุติฐาน

นั่นคือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้วของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบัน

ไม่มีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๖ แสดงสาเหตุที่ทำให้ผู้ตอบ เชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์แก้วสว

(ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

สาเหตุ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
โฆษณาแจ้งว่าผลิตและควบคุม โดยแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ	๒๘ ๑๕.๑	๑๗ ๑๖.๒	๑๑ ๑๓.๖
โฆษณา เปรียบเทียบให้เห็นถึงผลก่อน และหลังการใช้	๘ ๔.๓	๖ ๕.๗	๒ ๒.๕
โฆษณาอ้างอิงหลักวิชาทางการแพทย์	๑๗ ๙.๑	๑๐ ๙.๕	๗ ๘.๖
เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นยา ไม่ใช่ เครื่อง สำอาง	๓๔ ๑๘.๓	๑๗ ๑๖.๒	๑๗ ๒๑.๐
บุคคลในครอบครัวแนะนำให้ใช้	๒๐ ๑๐.๘	๑๒ ๑๑.๔	๘ ๙.๙
ผลิตจากต่างประเทศ	๗ ๓.๘	๔ ๓.๘	๓ ๓.๖
วางขายอยู่ในท้องตลาดมาเป็น เวลานาน	๗ ๓.๗	๒ ๑.๙	๕ ๖.๑
เคยใช้ผลิตภัณฑ์นี้มาก่อนและได้ผลดี	๓๘ ๒๐.๔	๑๘ ๑๗.๑	๒๐ ๒๔.๘
เห็นคนอื่นใช้แล้วได้ผล	๒๗ ๑๔.๕	๑๙ ๑๘.๑	๘ ๙.๙
รวม	๑๘๖ ๑๐๐.๐	๑๐๕ ๑๐๐.๐	๘๑ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ผู้ตอบ เกิดความ เชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ แก้ว ได้แก่ เคยใช้มาก่อนและได้ผลดี มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔ รองลงมาได้แก่ เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นยา ไม่ใช่เครื่องสำอาง ร้อยละ ๑๘.๓ และมีโฆษณา แจ้งว่าผลิตและควบคุมโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ ๑๕.๑

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย เกิดความ เชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์เนื่องมาจาก เห็นคนอื่นใช้แล้วได้ผล มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑ รองลงมาได้แก่ เคยใช้มาก่อนแล้วได้ผลดี ร้อยละ ๑๗.๑ และ โฆษณาแจ้งว่าผลิตและควบคุมโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ มีจำนวนเท่ากับ เชื่อถือ เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นยา ไม่ใช่เครื่องสำอาง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ เท่ากัน

เพศหญิง เกิดความ เชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์เนื่องมาจาก เคยใช้มาก่อนและได้ผลดี มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘ รองลงมาได้แก่ เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นยา ไม่ใช่ เครื่องสำอาง ร้อยละ ๒๑.๐ และโฆษณাজึงว่าผลิตและควบคุมโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ ๑๓.๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๗ แสดงการซื้อผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบใช้อยู่ปัจจุบัน

การซื้อผลิตภัณฑ์	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
บุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง	๒๕ ๑๕.๐	๑๓ ๑๕.๑	๑๒ ๑๔.๘
บุคคลในครอบครัวซื้อให้	๒๕ ๑๗.๘	๑๔ ๑๖.๓	๑๑ ๑๘.๕
เพื่อนซื้อให้	๓ ๑.๘	๐ ๐	๓ ๓.๕
ซื้อหามาด้วยตนเอง	๙๓ ๕๕.๕	๕๒ ๖๐.๘	๔๑ ๕๐.๖
เพื่อนซื้อมาใช้เอง	๘ ๘.๘	๘ ๘.๕	๐ ๐.๕
แพทย์ที่คลินิกให้มา	๙ ๙.๓	๓ ๓.๕	๖ ๗.๘
รวม	๑๖๗ ๑๐๐.๐	๘๖ ๑๐๐.๐	๘๑ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่ผู้ตอบใช้อยู่ปัจจุบัน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้ตอบซื้อหา มาด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗ รองลงมาได้แก่ บุคคลในครอบครัวซื้อให้ ร้อยละ ๑๗.๔ และบุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้ ร้อยละ ๑๕.๐

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ตอบว่า ซื้อหาด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัวซื้อให้ ร้อยละ ๑๖.๓ และบุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง ร้อยละ ๑๕.๑

เพศหญิง ตอบว่า ซื้อหาด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖ บุคคลในครอบครัวซื้อให้ ร้อยละ ๑๘.๕ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่บุคคลในครอบครัวซื้อมาใช้เอง ร้อยละ ๑๔.๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ แสดงสถานที่ซื้อผลิตภัณฑ์แก้ปวดของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานที่ซื้อ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
ไม่ได้เป็นผู้ซื้อเอง	๓๑ ๑๘.๔	๑๙ ๒๒.๑	๑๒ ๑๔.๘
ร้านขายยา	๔๒ ๒๕.๑	๑๘ ๒๐.๙	๒๔ ๒๙.๖
ร้านขายของ เบ็ดเตล็ด	๑๒ ๗.๒	๑๒ ๑๔.๐	๐ ๐
ห้างสรรพสินค้า	๓๗ ๒๒.๑	๑๖ ๑๘.๕	๒๑ ๒๓.๙
ร้านสหกรณ์นิสิต	๗ ๔.๒	๔ ๔.๗	๓ ๓.๗
ไม่แน่นอนแล้วแต่ความสะดวก	๒๓ ๑๓.๘	๑๓ ๑๕.๑	๑๐ ๑๒.๔
คลินิกแพทย์	๑๕ ๙.๐	๔ ๔.๗	๑๑ ๑๓.๖
รวม	๑๖๗ ๑๐๐.๐	๘๖ ๑๐๐.๐	๘๑ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าสถานที่ซื้อผลิตภัณฑ์แก้ปวดของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ ร้านขายยา มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑ รองลงมาได้แก่ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ ๒๒.๑ และไม่แน่นอนแล้วแต่ความสะดวก ร้อยละ ๑๓.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ซื้อผลิตภัณฑ์แก้ปวดจากร้านขายยา มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙ รองลงมาได้แก่ ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ ๑๘.๕ และไม่แน่นอนแล้วแต่ความสะดวก ร้อยละ ๑๕.๑

และเพศชายตอบว่าไม่ได้เป็นผู้ซื้อด้วยตนเอง ร้อยละ ๒๒.๑

เพศหญิง ซื้อผลิตภัณฑ์แก้สิวจาก ร้านขายยา มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖

รองลงมาได้แก่ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ ๒๓.๕ และไม่แน่นอนแล้วแต่ความสะดวก

ร้อยละ ๑๔.๘

และเพศหญิงตอบว่าไม่ได้เป็นผู้ซื้อด้วยตนเอง ร้อยละ ๑๔.๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ แสดงผู้แนะนำให้ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิวยี่ห้อที่ใช้อยู่ปัจจุบัน

ผู้แนะนำ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
บุคคลในครอบครัว	๕๒ ๓๑.๑	๒๖ ๓๐.๒	๒๖ ๓๒.๑
คิดจะใช้ และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง	๕๕ ๓๒.๙	๓๔ ๔๐.๗	๒๐ ๒๔.๗
เพื่อน	๓๔ ๒๐.๔	๑๖ ๑๘.๖	๑๘ ๒๒.๒
แพทย์	๒๒ ๑๓.๒	๖ ๗.๐	๖ ๑๙.๘
อื่นๆ	๔ ๒.๔	๓ ๓.๕	๑ ๑.๒
รวม	๑๖๗ ๑๐๐.๐	๘๖ ๑๐๐.๐	๘๑ ๑๐๐.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์แก้วที่ผู้ตอบใช้อยู่ปัจจุบัน เป็นผลิตภัณฑ์ที่คิดจะใช้และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔ รองลงมาได้แก่ บุคคลในครอบครัวแนะนำ ร้อยละ ๓๑.๑ และเพื่อนแนะนำ ร้อยละ ๒๐.๔

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า

เพศชาย ตอบว่าคิดจะใช้และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๗ รองลงมาได้แก่บุคคลในครอบครัวแนะนำ ร้อยละ ๓๐.๒ และเพื่อนแนะนำ ร้อยละ ๑๘.๖

เพศหญิง ตอบว่าบุคคลในครอบครัวแนะนำ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑ รองลงมาได้แก่ คิดจะใช้และตัดสินใจใช้ด้วยตนเอง ร้อยละ ๒๔.๗ และเพื่อนแนะนำ ร้อยละ ๒๒.๒

อื่นๆ หมายความว่า สถานรักษาความงาม พนักงานขาย โฆษณาทาง นิตยสาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๐ แสดงความสม่ำเสมอในการปฏิบัติตามคำสั่งหรือฉลากของผลิตภัณฑ์แก้วใส
เกี่ยวกับวิธีการใช้

พฤติกรรมการใช้	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
สม่ำเสมอตามคำสั่งหรือฉลากอย่าง เคร่งครัด	๓๓ ๑๙.๘	๑๗ ๑๙.๘	๑๖ ๑๙.๘
สม่ำเสมอเฉพาะ เมื่อเป็นสิวมากๆ หรืออีกเสบบ้าง	๔๒ ๒๕.๑	๒๑ ๒๕.๔	๒๑ ๒๕.๘
ไม่สม่ำเสมอ เว้นบ้าง สิมบ้าง	๘๘ ๕๒.๗	๔๕ ๕๒.๓	๔๓ ๕๓.๑
ไม่ตอบ	๔ ๒.๔	๓ ๓.๕	๑ ๑.๒
รวม	๑๖๗ ๑๐๐.๐	๘๖ ๑๐๐.๐	๘๑ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบปฏิบัติตามคำสั่งหรือฉลากไม่สม่ำเสมอ เว้นบ้าง สิม
บ้าง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๗ รองลงมาได้แก่สม่ำเสมอเฉพาะเมื่อ
เป็นสิวมากๆ ร้อยละ ๒๕.๑ และสม่ำเสมออย่างเคร่งครัด ร้อยละ ๑๙.๘

เมื่อแยกวิเคราะห์ตามเพศ ปรากฏว่า
เพศชาย ปฏิบัติตามคำสั่งหรือฉลากไม่สม่ำเสมอ เว้นบ้าง สิมบ้าง มากเป็นอันดับหนึ่ง
คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓ รองลงมาได้แก่สม่ำเสมอเฉพาะเมื่อเป็นสิวมากๆ ร้อยละ ๒๕.๔
และสม่ำเสมอโดยไม่เว้น ไม่สิมโดยตลอด ร้อยละ ๑๙.๘

เพศหญิง ปฏิบัติตามคำสั่งหรือฉลากไม่สม่ำเสมอ เว้นบ้าง สิมบ้าง มากเป็นอันดับหนึ่ง
คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑ รองลงมาได้แก่สม่ำเสมอเฉพาะเมื่อเป็นสิวมากๆ ร้อยละ ๒๕.๕
และสม่ำเสมอโดยไม่เว้น ไม่สิมโดยตลอด ร้อยละ ๑๙.๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๑ แสดงผลจากการใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วที่ใช้อยู่ปัจจุบัน

ผลจากการใช้ผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
รักษาหรือป้องกันไม่ได้เลย	๕	๓.๐
รักษาหรือป้องกันได้บ้าง	๑๔๔	๘๖.๒
รักษาหรือป้องกันได้ทั้งหมด	๑๘	๑๐.๘
รวม	๑๖๗	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบที่ยังคงใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วอยู่ในปัจจุบัน มีผู้ตอบว่ารักษาหรือป้องกันได้บ้าง มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒ รองลงมา ได้แก่ รักษาหรือป้องกันได้ทั้งหมด ร้อยละ ๑๐.๘ และรักษาหรือป้องกันไม่ได้เลย ร้อยละ ๓.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๒ แสดงความพอใจในผลจากการใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วในปัจจุบัน

ความพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจมาก	๑๖	๕.๖
พอใจ	๑๑๑	๖๖.๕
ไม่พอใจเลย	๑๖	๕.๖
ไม่แน่ใจ	๒๔	๑๔.๓
รวม	๑๖๗	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้ตอบที่ยังคงใช้ผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วในปัจจุบัน มีผู้ตอบว่า พอใจผลการรักษา ร้อยละ ๖๖.๕ พอใจมาก ร้อยละ ๕.๖ ซึ่งเมื่อรวมอัตราร้อยละของผู้ที่พอใจผลการรักษา ปรากฏว่ามีจำนวนถึง ร้อยละ ๗๖.๑ และไม่แน่ใจผลการรักษา ร้อยละ ๑๔.๓

ส่วนผู้ตอบที่ไม่พอใจผลการรักษา มีเพียง ร้อยละ ๕.๖ เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๓ แสดงการซื้อผลิตภัณฑ์แก๊สยี่ห้อที่ใช้อยู่ในปัจจุบันต่อไปอีกในอนาคต

การซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อ	๑๓๘	๘๒.๖
ไม่ซื้อ	๒๘	๑๖.๘
ไม่ตอบ	๑	๐.๖
รวม	๑๖๗	๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบที่ยังคงใช้ผลิตภัณฑ์แก๊สยี่ห้อที่ใช้ในปัจจุบัน มีผู้ตอบที่จะยังคงใช้ยี่ห้อเดิมต่อไปอีกในอนาคต ร้อยละ ๘๒.๖ และไม่ซื้อ ร้อยละ ๑๖.๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔ แสดงการแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้ใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวรายี่ห้อ
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

การแนะนำ	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เคยแนะนำ	๑๑๕ ๖๔.๔	๕๕ ๖๔.๐	๖๐ ๗๔.๑
ไม่เคยแนะนำ	๕๒ ๓๑.๑	๓๑ ๓๖.๐	๒๑ ๒๕.๙
รวม	๑๖๗ ๑๐๐.๐	๘๖ ๑๐๐.๐	๘๑ ๑๐๐.๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบที่ยังคงใช้ผลิตภัณฑ์แก้สิวอยู่ในปัจจุบัน
มีผู้ตอบที่เคยแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้ใช้ตาม ร้อยละ ๖๔.๔ และไม่เคยแนะนำ
ร้อยละ ๓๑.๑

เมื่อแยกวิเคราะห์ตาม เพศ ปรากฏว่า
เพศชาย ตอบว่าเคยแนะนำ ร้อยละ ๖๔.๐ และไม่เคยแนะนำ ร้อยละ ๓๖.๐
เพศหญิง ตอบว่าเคยแนะนำ ร้อยละ ๗๔.๑ และไม่เคยแนะนำ ร้อยละ ๒๕.๙

การทดสอบสมมติฐาน

๑ จากสมมติฐานที่ว่า นักศึกษาที่เป็นเพศหญิงให้ความสนใจต่อปัญหาในเรื่องสิวมมากกว่านักศึกษาที่เป็นเพศชาย

การทดสอบสมมติฐาน

$$H_0 : P_1 = P_2$$

∴

$$H_a : P_1 \neq P_2$$

P_1 คือ นักศึกษาเพศหญิงที่สนใจรักษาสิว

P_2 คือ นักศึกษาเพศชายที่สนใจรักษาสิว

$$\alpha = .05 \quad n_1 = 248 \quad n_2 = 252$$

เขตวิกฤต คือ $Z_{.025} = -1.96 \quad Z_{.975} = 1.96$

ตัวสถิติที่ใช้

$$Z = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{\frac{P_1 Q_1}{n_1} + \frac{P_2 Q_2}{n_2}}}$$

$$Z = 0.05$$

ค่า Z ที่คำนวณได้ไม่ตกอยู่ในเขตวิกฤต จึงยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ นักศึกษาเพศชาย มีความสนใจ เรื่องสิวมไม่แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง

ในการทดสอบสมมติฐานที่ว่า นักศึกษาเพศหญิงให้ความสนใจต่อปัญหาในเรื่องสิวมมากกว่านักศึกษาเพศชาย อาศัยข้อมูลจากตารางที่ ๑๗ และการทดสอบไคสแควร์ พอสรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงต่างมีความสนใจในปัญหาเรื่องสิวมไม่แตกต่างกัน

๒ จากสมมุติฐานที่ว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการใช้ผลิตภัณฑ์
แก๊สที่มีรูปแบบต่างๆกัน

เพศ \ รูปแบบ	ชาย	หญิง	รวม
ครีม	๔๔ (๔๔.๓)	๓๖ (๓๔.๗)	๘๐
โลชั่น	๗ (๑๐.๑)	๑๒ (๘.๔)	๑๙
ผง	๒ (๓.๗)	๔ (๓.๓)	๖
สบู	๕๕ (๕๐.๖)	๔๑ (๔๔.๕)	๙๖
อื่นๆ	๑ (๓.๒)	๔ (๒.๕)	๕
รวม	๑๑๓	๙๖	๒๐๙

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการใช้ผลิตภัณฑ์แก๊สที่มีรูปแบบต่างๆกัน

H_a : เพศ มีความสัมพันธ์กับความชอบในการใช้ผลิตภัณฑ์แก๊สที่มีรูปแบบต่างๆกัน

$$\alpha = .05 \quad \text{d.f.} = (5-1)(2-1) = 4$$

เขตวิกฤต คือ $\chi^2_{4, .975} = 11.1$

ตัวสถิติที่ใช้ $\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$

$$\chi^2 = 9.488$$

ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ น้อยกว่า $\chi^2_{4, .975}$ เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมุติฐาน

ในการทดสอบสมมุติฐานทางสถิติที่ว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการใช้
ผลิตภัณฑ์แก๊สที่มีรูปแบบต่างๆกัน อาศัยข้อมูลจากตารางที่ ๓๕ และการทดสอบไคสแควร์
พอสรุปได้ว่า เพศชายและ เพศหญิงต่างมีความเป็นอิสระในความชอบรูปแบบต่างๆของผลิตภัณฑ์
แก๊ส ณ ระดับนัยสำคัญที่ ๐.๕

๓ จากสมมุติฐานที่ว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วของนิสิต นักศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพที่ได้รับการสนับสนุนจากคำแนะนำหรือคำรับรองของแพทย์

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ ๔๔ และ ๔๖ ปรากฏว่าเมื่อสอบถามถึงปัจจัยในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วยี่ห้อที่ใช้อยู่ปัจจุบันซึ่งผู้ตอบตอบมาหลายสาเหตุ ปรากฏว่า คุณภาพน่าเชื่อถือ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘ และเพราะแพทย์แนะนำมีเพียงร้อยละ ๔.๗ และเมื่อสอบถามถึงสาเหตุที่เกิดความเชื่อถือ มีผู้ตอบว่า เคยใช้มาก่อน และได้ผลดี เป็นอันดับหนึ่ง เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นยา ไม่ใช่เครื่องสำอาง เป็นอันดับสอง และมีการโฆษณาแจ้งว่าผลิตและควบคุมโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นอันดับสาม จึงพอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่นิสิตนักศึกษาคำนึงถึงมากที่สุดในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้ลิ่ว คือ คุณภาพน่าเชื่อถือ จริง แต่ไม่ใช่เกิดจากคำแนะนำของแพทย์ แต่เกิดจากประสบการณ์จากการเคยใช้มาก่อนและได้ผล เกิดจากการที่ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นยา ไม่ใช่เครื่องสำอาง และเกิดจากการที่มีการโฆษณาว่าผลิตและควบคุมโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งในประการหลังนี้อาจแสดงให้เห็นว่าแพทย์ มีใช้จะไม่มีความสำคัญในการพิจารณาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แก้ลิ่วของนิสิตนักศึกษาเลยทีเดียว เพราะความเชื่อถือในโฆษณาซึ่งแจ้งว่าผลิตและควบคุมโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ นั้นก็หมายถึงความเชื่อถือในคุณภาพนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ผลิตภัณฑ์นั้นมีแพทย์รับรอง

ศูนย์วิจัยสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย